

Dziennik Urzędowy L 65

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

7 marca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 389/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. ustanawiające instrument wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 390/2006 z dnia 6 marca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 9
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 391/2006 z dnia 6 marca 2006 r. otwierające procedurę przetargową nr 56/2006 WE sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 392/2006 z dnia 6 marca 2006 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie autonomicznym kontyngentem taryfowym na grzyby zakonserwowane od dnia 1 kwietnia 2006 r. 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 393/2006 z dnia 6 marca 2006 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie autonomicznym kontyngentem taryfowym na czosnek od dnia 1 kwietnia 2006 r. 18
- ★ Dyrektywa Komisji 2006/26/WE z dnia 2 marca 2006 r. zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, dyrektywy Rady 74/151/EWG, 77/311/EWG, 78/933/EWG, 89/173/EWG odnoszące się do kołowych ciągników rolniczych i leśnych ⁽¹⁾ 22
- ★ Dyrektywa Komisji 2006/28/WE z dnia 6 marca 2006 r. zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, dyrektywę Rady 72/245/EWG odnoszącą się do zakłóceń radioelektrycznych (kompatybilności elektromagnetycznej) pojazdów i dyrektywę Rady 70/156/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rada

2006/180/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie stanowiska Wspólnoty w Radzie Stowarzyszenia UE–Chile, dotyczącego zmiany załącznika I do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia konsolidacji preferencji taryfowych przyznanych Chile w ramach wspólnotowego systemu ogólnych preferencji taryfowych (GSP) 30

2006/181/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 lutego 2006 r. upoważniająca Królestwo Niderlandów do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 11 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych 45

Komisja

2006/182/WE:

- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu nr 33/2005 ustanowionego na mocy Umowy o wzajemnym uznawaniu między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie wpisania do wykazu instytucji oceny zgodności w ramach Załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej 47

2006/183/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 lutego 2006 r. zmieniająca decyzję 2006/7/WE w odniesieniu do rozszerzenia listy państw i przedłużenia okresu stosowania tej decyzji (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 619) ⁽¹⁾ 49

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Wspólne działanie Rady 2006/184/WPZiB z dnia 27 lutego 2006 r. wspierające Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 51

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 388/2006

z dnia 23 lutego 2006 r.

ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najnowsze informacje naukowe pochodzące od Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) wskazują na to, że zasoby soli w rejonie ICES VIIIa i VIIIb zostały dotknięte śmiertelnością połowową w takim stopniu, że liczebność dorosłych ryb w morzu spadła do poziomu, w którym zasoby nie mogą się odnawiać przez rozmnażanie i w związku z tym grozi im załamanie.
- (2) Należy również podjąć środki w celu ustanowienia wieloletniego planu zarządzania zasobami soli w Zatoce Biskajskiej zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾.
- (3) Celem planu jest zapewnienie eksploatacji zasobów soli z Zatoki Biskajskiej, która zapewni zrównoważone warunki gospodarcze, środowiskowe i społeczne.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 wymaga między innymi, aby do osiągnięcia tego celu Wspólnota stosowała podejście ostrożnościowe w stosowaniu środków służących ochronie i zachowaniu zasobów, zapewnieniu ich zrównoważonej eksploatacji i zminimalizowaniu oddziaływania rybołówstwa na ekosystemy morskie.

Wspólnota powinna mieć na celu stopniowe wprowadzanie w życie podejścia do zarządzania rybołówstwem opartego na ekosystemie i powinna przyczyniać się do wydajnej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa, zapewniając godziwy standard życia tym, którzy utrzymują się z połowów soli z Zatoki Biskajskiej i uwzględniając także interesy konsumentów.

- (5) Aby cel ten został osiągnięty, należy monitorować poziom śmiertelności połowowej ryb, tak by istniało duże prawdopodobieństwo, że jej wskaźniki z roku na rok będą się zmniejszać.
- (6) Taką kontrolę wskaźników śmiertelności połowowej ryb można osiągnąć poprzez ustanowienie odpowiednich metod ustalania poziomu ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) dla omawianych zasobów oraz opracowanie systemu, w ramach którego nakład połowowy dla tych zasobów zostanie ograniczony do poziomu zmniejszającego prawdopodobieństwo przekroczenia TAC.
- (7) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa zaleca, aby zachowawczą biomasę zasobów soli w Zatoce Biskajskiej utrzymywać na poziomie 13 000 ton.
- (8) Zasoby soli z Zatoki Biskajskiej są bliskie osiągnięcia zachowawczych poziomów biomasy, a osiągnięcie takich poziomów w krótkim terminie nie wymaga zastosowania pełnego systemu zarządzania nakładem połowowym. Warto jednak ustanowić środki ograniczające całkowitą zdolność połowową głównych flot poławiających te zasoby, tak aby z czasem obniżyć tę zdolność, zapewniając odnawianie zasobów i zapobiegając przyszłemu wzrostowi nakładu połowowego.
- (9) Poza środkami określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ należy zastosować dodatkowe środki kontroli w celu zapewnienia zgodności ze środkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu,

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I CELE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli zamieszkującej Zatokę Biskajską (zwanej dalej „solą z Zatoki Biskajskiej”).

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „Zatoka Biskajska” oznacza obszar morza oznaczony przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) jako obszary VIIIa i VIIIb.

Artykuł 2

Cel planu zarządzania

1. Celem planu jest spowodowanie przekroczenia przez biomasę stad rozrodzonych soli z Zatoki Biskajskiej zachowanego poziomu 13 000 ton w roku 2008 lub wcześniej, a następnie zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji.

2. Cel ten zostanie osiągnięty przez stopniowe ograniczanie wskaźnika śmiertelności połowowej zasobów.

Artykuł 3

Środki prawodawcze i ustalanie rocznych wartości TAC

1. Jeśli według ICES zachowawczy poziom 13 000 ton biomasy stad rozrodzonych soli zostanie osiągnięty lub przekroczony, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, decyduje w sprawie:

- a) długoterminowego docelowego poziomu wskaźnika śmiertelności połowowej; oraz
- b) wskaźnika zmniejszania śmiertelności połowowej, który będzie stosowany do momentu osiągnięcia wskaźnika śmiertelności połowowej określonego na mocy lit. a).

2. Co roku, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, Rada decyduje o TAC dla soli z Zatoki Biskajskiej na następny rok.

ROZDZIAŁ II

OGÓLNY DOPUSZCZALNY POŁÓW

Artykuł 4

Procedura ustalania TAC

1. Jeśli, zgodnie z szacunkami Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), przygotowana

nymi na podstawie najnowszego raportu ICES, biomasa stad rozrodzonych soli z Zatoki Biskajskiej spadnie poniżej poziomu 13 000 ton, Rada podejmuje decyzję w sprawie TAC, który, według szacunków STECF, nie może przekraczać poziomu połowów, który spowoduje spadek wskaźnika śmiertelności połowowej w roku jego zastosowania o 10 % w porównaniu ze wskaźnikiem śmiertelności połowowej oszacowanym dla roku poprzedniego.

2. Jeśli, zgodnie z szacunkami STECF, przygotowanymi na podstawie najnowszego raportu ICES, biomasa stad rozrodzonych soli z Zatoki Biskajskiej wyniesie 13 000 ton lub przekroczy ten poziom, Rada podejmuje decyzję w sprawie TAC i ustala go na poziomie, który – zgodnie z szacunkami STECF – jest poziomem wyższym z dwóch następujących poziomów połowów:

- a) wartości TAC, której zastosowanie jest zgodne ze wskaźnikiem zmniejszania śmiertelności połowowej ustalonym przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b);
- b) wartości TAC, której zastosowanie pozwoli na osiągnięcie docelowego wskaźnika śmiertelności połowowej ustalonego przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a).

3. Jeżeli zastosowanie ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu spowodowałoby przekroczenie przez TAC wielkości TAC z poprzedniego roku o ponad 15 %, Rada przyjmuje TAC o 15 % wyższy niż TAC z poprzedniego roku.

4. Jeżeli zastosowanie ust. 1 lub 2 spowodowałoby obniżenie wielkości TAC o ponad 15 % w stosunku do TAC z poprzedniego roku, Rada przyjmuje TAC o 15 % niższy niż od TAC z poprzedniego roku.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIE NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 5

Specjalne zezwolenie połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej

1. Państwa członkowskie zapewniają, że działalność połowowa prowadząca do połowu i przechowywania na statku więcej niż 2 000 kg soli w obszarach ICES VIIIa i VIIIb na rok kalendarzowy przez statki pływające pod ich banderą oraz wpisane do rejestru na ich terytorium podlega zezwoleniu połowowemu na połowy soli z Zatoki Biskajskiej. Pozwolenie to jest specjalnym pozwoleniem połowowym wydanym zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7.

2. W obszarach ICES VIIIa i VIIIb zabronione jest połowianie i przechowywanie na statku, przeładowywanie lub wyładowywanie każdej ilości soli powyżej 100 kg przy każdym wypłynięciu w morze, o ile dany statek nie posiada specjalnego pozwolenia połowowego na połowy soli z Zatoki Biskajskiej.

3. Każde państwo członkowskie oblicza łączną zdolność połowową, w tonach brutto, swoich statków, które w latach 2002, 2003 lub 2004 wyładowały ponad 2 000 kg soli z Zatoki Biskajskiej. Powyższa wartość przekazywana jest Komisji.

4. Na pisemny wniosek Komisji, państwa członkowskie dostarczają w terminie 30 dni dokumentację zapisów połowów sporządzoną przez statki, którym udzielono zezwoleń połowowych na połowy soli z Zatoki Biskajskiej.

5. Co roku każde państwo członkowskie oblicza łączną zdolność połowową, w tonach brutto, statków posiadających specjalne zezwolenie połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej, które od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia trwale zaprzestały działalności połowowej, korzystając z pomocy państwa na podstawie przepisów art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa ⁽¹⁾.

6. Każde państwo członkowskie wydaje swoim statkom zezwolenia połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej tylko wtedy, gdy łączna zdolność połowowa tych statków nie przekracza różnicy pomiędzy łączną zdolnością określoną zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i zdolnością statków podlegających trwałemu zaprzestaniu działalności połowowej określonej zgodnie z ust. 5.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6, jeśli Komisja, na podstawie sprawozdań naukowych STECF, zdecydowała, że osiągnięto docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej zdefiniowany w art. 3 ust. 1, każde państwo członkowskie wydaje swoim statkom zezwolenia połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej tylko wtedy, gdy łączna zdolność połowowa tych statków nie przekracza łącznej zdolności statków posiadających zezwolenia na połowy soli z Zatoki Biskajskiej w roku poprzednim.

8. Zezwolenia połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej są ważne przez okres jednego roku kalendarzowego i w ciągu roku połowowego nie wydaje się nowych zezwoleń połowowych.

9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 8 niniejszego artykułu, nowe zezwolenia mogą być wydane, pod warunkiem że jednocześnie wycofane zostaną zezwolenia dla jednego lub więcej statków o takim samym łącznym tonażu brutto, jak tonaż statku lub statków otrzymujących nowe zezwolenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 485/2005 (Dz.U. L 81 z 30.3.2005, str. 1).

Artykuł 6

Alternatywna procedura zarządzania nakładem połowowym

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5, państwo członkowskie, którego kwota połowowa soli z Zatoki Biskajskiej wynosi mniej niż 10 % TAC, może zastosować inną metodę zarządzania nakładem połowowym. Metoda ta ustala poziom odniesienia nakładu połowowego równy nakładowi połowowemu wykorzystanemu w 2005 roku. Dane państwo członkowskie zapewnia, że nakład połowowy nie przekracza poziomu odniesienia w roku 2006 i w latach kolejnych.

2. Komisja może żądać od państwa członkowskiego korzystającego z odstępstwa w ust. 1 niniejszego artykułu przedstawienia sprawozdania na temat zastosowania wszelkich innych metod zarządzania nakładem połowowym. Komisja przekaze takie sprawozdanie wszystkim pozostałym państwom członkowskim.

3. Do celów ust. 1 nakład połowowy mierzony jest jako suma, w każdym roku kalendarzowym, iloczynów mocy zainstalowanego silnika obliczonych dla każdego właściwego statku mierzonej w kW i liczby dni połowowych na danym obszarze.

4. W roku 2009, a następnie co trzy kolejne lata Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, decyduje w sprawie zmian poziomów odniesienia ustalonych zgodnie z ust. 1. Celem takich zmian jest zapewnienie właściwego przydziału możliwości połowowych.

5. Na wniosek państwa członkowskiego maksymalny roczny nakład połowowy ustalony na podstawie ust. 1 może zostać dostosowany przez Komisję, aby pozwolić państwu członkowskiemu na pełne wykorzystanie jego możliwości połowowych w odniesieniu do soli z Zatoki Biskajskiej. Wniosek jest uzupełniony informacją o dostępności kwot połowowych i nakładu połowowego. Komisja podejmuje decyzje w terminie sześciu tygodni od otrzymania wniosku zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, KONTROLA I NADZÓR

Artykuł 7

Margines tolerancji

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie ⁽²⁾, dozwolony margines tolerancji przy szacowaniu, w kilogramach żywej wagi, liczby soli z Zatoki Biskajskiej przechowywanej na statku wynosi 8 % wartości wpisanej do dziennika połowowego. Obowiązuje współczynnik przekształcenia przyjęty przez państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek.

⁽²⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str.1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

Artykuł 8**Ważenie wyładunku**

Właściwe organy państwa członkowskiego zapewniają, że każda ilość soli zwyczajnej złowionej w Zatoce Biskajskiej przekraczająca 300 kg jest przed sprzedażą ważona na wadze aukcyjnej.

Artykuł 9**Uprzednie powiadomienie**

Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał w Zatoce Biskajskiej i który pragnie przeładować jakąkolwiek ilość soli przechowywaną na statku lub wyładować jakąkolwiek ilość soli w porcie lub miejscu wyładunku w państwie trzecim, przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa statek, przynajmniej 24 godziny przed przeładunkiem lub wyładunkiem w państwie trzecim, następujące informacje:

- a) nazwę portu lub miejsca wyładunku;
- b) szacowany czas przybycia do portu lub miejsca wyładunku;
- c) liczbę, w kilogramach żywej wagi, wszystkich gatunków przechowywanych na statku w ilości ponad 50 kg.

Powiadomienia może również dokonać przedstawiciel kapitana statku rybackiego.

Artykuł 10**Oddzielne przechowywanie soli zwyczajnej**

1. Zabrania się przechowywania na wspólnotowym statku rybackim w jakimkolwiek pojemniku jakichkolwiek ilości soli zwyczajnej zmieszanej z innymi gatunkami organizmów morskich.
2. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich dostarczają kontrolerom z państw członkowskich pomocy w zakresie niezbędnym do porównania przez nich ilości soli zadeklarowanej w dzienniku połowowym i ilości złowionej soli zwyczajnej przechowywanej na statku.

Artykuł 11**Transport soli zwyczajnej**

1. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą żądać, aby każda ilość soli zwyczajnej przekraczająca 300 kg, złowiona w którymkolwiek z obszarów geograficznych,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lutego 2006 r.

o których mowa w art. 1, i wyładowana po raz pierwszy w tym państwie członkowskim została zważona przed przewożeniem z portu pierwszego wyładunku w inne miejsce.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, do ilości soli zwyczajnej przekraczającej 300 kg i transportowanej do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu dołączana jest kopia jednej z deklaracji określonych w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia dotycząca ilości przewożonej soli. Zwolnienia przewidzianego w art. 13 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia nie stosuje się.

ROZDZIAŁ V**KONTYNUACJA****Artykuł 12****Ocena środków zarządzania**

Komisja występuje do STECF o informacje na temat wskaźnika postępu w osiąganiu celów planu zarządzania w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy kolejne lata stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeśli jest to właściwe, Komisja proponuje odpowiednie środki, a Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, decyduje w sprawie środków alternatywnych służących osiągnięciu celu, o którym mowa w art. 2.

Artykuł 13**Okoliczności szczególne**

Jeżeli STECF poinformuje, że wielkość stad rozrodczych soli z Zatoki Biskajskiej została dotknięta ograniczoną zdolnością reprodukcyjną, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, ustala poziom TAC niższy niż określony w art. 4.

ROZDZIAŁ VI**PRZEPISY KOŃCOWE****Artykuł 14****Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Rady

E. GEHRER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 389/2006**z dnia 27 lutego 2006 r.****ustanawiające instrument wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska wielokrotnie podkreślała, iż zdecydowanie preferuje przystąpienie zjednoczonego Cypru. Jak dotąd nie osiągnięto jeszcze wszechstronnego porozumienia.
- (2) Ponieważ turecka wspólnota cypryjska wyraźnie wyraziła wolę przyszłej przynależności do Unii Europejskiej, Rada, na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2004 r., zaleciła, aby fundusze przeznaczone dla północnej części Cypru wykorzystane były, w przypadku osiągnięcia porozumienia, w celu zakończenia izolacji tej społeczności oraz ułatwienia zjednoczenia Cypru poprzez stymulowanie rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej, ze szczególnym uwzględnieniem integracji gospodarczej wyspy oraz poprawy kontaktów między obiema społecznościami oraz kontaktów z UE.
- (3) Po przystąpieniu Cypru stosowanie dorobku jest zawieszone na mocy art. 1 ust. 1 Protokołu nr 10 do Aktu przystąpienia z 2003 r. na obszarach Republiki Cypryjskiej, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli (zwanymi dalej „danymi obszarami”).
- (4) Zgodnie z postanowieniami art. 3 ust. 1 Protokołu nr 10 żaden z przepisów tego protokołu nie wyklucza środków mających na celu wspieranie rozwoju gospodarczego danych obszarów.
- (5) Środki, które mają być finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia, mają charakter nadzwyczajny i przejściowy, a ich celem jest w szczególności przygotowanie oraz ułatwienie, w odpowiednich przypadkach, pełnego stosowania dorobku wspólnotowego na danych obszarach po rozwiązaniu problemu cypryjskiego.
- (6) Mając na celu przyznawanie wsparcia finansowego w najbardziej skuteczny i szybki sposób, należy przekazywać pomoc bezpośrednio jej beneficjentom.
- (7) Komisja, w celu przekazania pomocy zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, powinna mieć możliwość powierzenia Europejskiej Agencji Odbudowy wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia, dotyczących pomocy. Z tego powodu rozporządzenie Rady (WE) nr 2667/2000 ⁽¹⁾ wymaga odpowiednich zmian.
- (8) W planowaniu rozwoju i restrukturyzacji infrastruktury, w szczególności w zakresie energetyki i transportu, środowiska naturalnego, telekomunikacji i zaopatrzenia w wodę, powinno się, w przypadkach gdy jest to celowe, uwzględniać całą wyspę.
- (9) Przy realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być respektowane prawa osób fizycznych i prawnych, w tym prawo posiadania i prawo własności.
- (10) Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie ma na celu uznania na danych obszarach władzy publicznej innej niż Rząd Republiki Cypryjskiej.
- (11) Zgodnie z art. 2 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾ środki wykonawcze do niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 4 tej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 7.12.2000, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2068/2004 (Dz.U. L 358 z 3.12.2004, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- (12) Wykonanie niniejszego rozporządzenia przyczynia się, jak wyjaśniono powyżej, do osiągnięcia celów Wspólnoty, lecz Traktat nie określa dla przyjęcia niniejszego rozporządzenia innych kompetencji do działania niż określone w art. 308,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel ogólny i beneficjenci

1. Wspólnota udziela pomocy w celu ułatwienia zjednoczenia Cypru poprzez stymulowanie rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej, ze szczególnym uwzględnieniem integracji gospodarczej wyspy, poprawy kontaktów między obiema społecznościami oraz kontaktów z UE, a także przygotowania do stosowania dorobku wspólnotowego.

2. Pomoc jest skierowana, między innymi, do instytucji lokalnych, spółdzielni i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności organizacji partnerów społecznych, organizacji wspierających przedsiębiorczość, instytucji działających w interesie ogólnym na danych obszarach, lokalnych lub tradycyjnych wspólnot, stowarzyszeń, organizacji o celu niezarobkowym, organizacji pozarządowych oraz osób fizycznych i prawnych.

3. Przyznanie takiej pomocy nie oznacza uznania na danych obszarach władzy publicznej innej niż Rząd Republiki Cypryjskiej.

Artykuł 2

Cele

Pomoc jest wykorzystywana do wspierania, między innymi:

- pobudzania rozwoju społecznego i gospodarczego, włącznie z restrukturyzacją, w szczególności w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, rozwoju zasobów ludzkich i rozwoju regionalnego,
- rozwoju i restrukturyzacji infrastruktury, w szczególności w dziedzinie energetyki i transportu, środowiska naturalnego, telekomunikacji i zaopatrzenia w wodę,
- pojednania, działań służących budowaniu zaufania oraz wspierania społeczeństwa obywatelskiego,
- przybliżania tureckiej wspólnoty cypryjskiej do Unii poprzez, między innymi, informowanie o porządku

politycznym i prawnym Unii Europejskiej, wspieranie kontaktów międzyludzkich i stypendiów Wspólnoty,

- przygotowywania tekstów prawnych zgodnych z dorobkiem wspólnotowym, tak aby mogły one być stosowane natychmiast po wejściu w życie wszechstronnego porozumienia dotyczącego problemu cypryjskiego,
- przygotowywania do wprowadzania w życie dorobku wspólnotowego, mając na względzie cofnięcie zawieszenia jego stosowania, zgodnie z art. 1 Protokołu nr 10 do Aktu przystąpienia.

Artykuł 3

Zarządzanie pomocą

1. Komisja jest odpowiedzialna za administrowanie pomocą.

2. Komisja jest wspomagana przez Komitet, o którym mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3906/89⁽¹⁾, który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

3. Komitet przedstawia swoją opinię w sprawie projektów decyzji finansowych, w przypadkach gdy dotyczą one kwot przekraczających 5 milionów EUR. Komisja może zatwierdzać, bez zwracania się o opinię do Komitetu, decyzje o finansowaniu wsparcia działań objęte postanowieniami art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, a także zmiany decyzji o finansowaniu, które są zgodne z celami programu i nie przekraczają 15 % ram finansowych danej decyzji o finansowaniu.

4. W przypadkach gdy, zgodnie z postanowieniami ust. 3, odstąpiono od zasięgnięcia opinii Komitetu w sprawie decyzji o finansowaniu, Komisja informuje o tym Komitet w terminie tygodnia od podjęcia decyzji.

5. Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie znajduje procedura zarządzania określona w art. 4 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu postanowień art. 7 ust. 3 tej decyzji.

Artykuł 4

Rodzaje pomocy

1. Na podstawie niniejszego rozporządzenia pomoc może, między innymi, polegać na finansowaniu zamówień, udzieleniu dotacji, włącznie z dotacjami na spłatę odsetek, pożyczek na specjalnych warunkach, gwarancji kredytowych i pomocy finansowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3906/89 z dnia 18 grudnia 1989 r. w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych państw Europy Środkowej i Wschodniej (Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2257/2004 (Dz.U. L 389 z 30.12.2004, str. 1).

2. Pomoc może być finansowana w całości z budżetu w przypadkach, kiedy jest to uzasadnione i niezbędne w celu osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.

3. Pomoc może również być wykorzystana do pokrycia w szczególności kosztów działań wspierających, takich jak badania wstępne i porównawcze, szkolenia, działania związane z przygotowywaniem, ocenianiem, zarządzaniem, wprowadzaniem w życie, monitorowaniem, kontrolowaniem i oszacowywaniem pomocy, kosztów działań związanych z celami informacyjnymi i promowania wizerunku, jak również kosztów personelu, sprzętu i najmu pomieszczeń.

Artykuł 5

Wykonywanie pomocy

1. Działania na podstawie niniejszego rozporządzenia są realizowane zgodnie z zasadami określonymi w tytule IV części 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾. Wszelkie indywidualne zobowiązania związane z pomocą udzielaną na podstawie niniejszego rozporządzenia są zaciągane nie później niż trzy lata po dacie zobowiązania budżetowego.

2. Bez uszczerbku dla decyzji podjętych zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2667/2000, Komisja może, w granicach określonych w art. 54 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 zdecydować o powierzeniu Europejskiej Agencji Odbudowy lub innym organom wymienionym w art. 54 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zadań administracji publicznej, a w szczególności zadań wykonawczych. Kryteria wyboru organów wymienionych w art. 54 ust. 2 lit. c) są następujące:

— organ jest uznawany na forum międzynarodowym,

— organ stosuje uznane międzynarodowo systemy zarządzania i kontroli, oraz

— organ podlega nadzorowi administracji publicznej Państwa Członkowskiego lub organizacji/institucji międzynarodowej.

3. Działania na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być realizowane w ramach wspólnego zarządzania zgodnie z zasadami określonymi w części 2 tytułu I i II rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

Artykuł 6

W rozporządzeniu (WE) nr 2667/2000 wprowadza się następujące zmiany:

W art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Komisja może powierzyć Agencji wykonywanie pomocy na rzecz stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej na podstawie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 389/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. ustanawiającego instrument wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy (*).

(*) Dz.U. L 65 z 7.3.2006, str. 5.”.

Artykuł 7

Ochrona praw osób fizycznych i prawnych

1. Komisja zapewnia, by przy realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia respektowane były prawa osób fizycznych lub prawnych, w tym prawo posiadania i prawo własności. W tym kontekście Komisja działa zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

2. W celu umożliwienia Państwom Członkowskim przekazywania Komisji wszelkich informacji w sprawie możliwych naruszeń prawa własności Komisja przedstawia wszelkie projekty decyzji o finansowaniu, które mogą mieć wpływ na prawa własności Komitetowi, o którym mowa w art. 3 ust. 2 dwa miesiące przed podjęciem decyzji o finansowaniu.

Artykuł 8

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, by przy realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia interesy finansowe Wspólnoty były chronione przed nadużyciami finansowymi, korupcją oraz innymi nieprawidłowościami, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽²⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽³⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

2. W przypadku działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia pojęcie nieprawidłowości, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, oznacza naruszenie postanowień prawa wspólnotowego lub naruszenie zobowiązań umownych wynikające z działania lub zaniedbania ze strony podmiotu gospodarczego, które spowodowało lub mogło spowodować, w związku z nieuzasadnionym wydatkiem, szkodę w ogólnym budżecie Wspólnot lub w budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty.

3. W porozumieniach z beneficjentami należy wyraźnie przewidzieć uprawnienia Komisji i Trybunału Obrachunkowego do przeprowadzania kontroli dokumentów oraz kontroli na miejscu u wszystkich wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali środki wspólnotowe. W porozumieniach tych należy również wyraźnie upoważnić Komisję do przeprowadzania kontroli na miejscu oraz inspekcji zgodnie z przepisami proceduralnymi rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96.

4. Wszelkie umowy wynikające z wykonywania pomocy zabezpieczają uprawnienia Komisji i Trybunału Obrachunkowego, o których mowa w ust. 3 podczas i po zakończeniu wykonywania umów.

Artykuł 9

Uczestnictwo w przetargach i zawieranie umów

1. Ubiegać się o udzielenie zamówień lub zawarcie umów w sprawie przyznania dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą:

- osoby fizyczne będące obywatelami Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby prawne mające siedzibę w jednym z Państw Członkowskich Unii Europejskiej,
- osoby fizyczne będące obywatelami Państwa Członkowskiego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz osoby prawne mające siedzibę w jednym z tych państw,
- osoby fizyczne będące obywatelami krajów kandydującego do przystąpienia do Unii Europejskiej oraz osoby prawne mające siedzibę w jednym z tych krajów.

2. Ubiegać się o udzielenie zamówień lub zawarcie umów w sprawie przyznania dotacji finansowanych na podstawie

niniejszego rozporządzenia mogą osoby fizyczne lub prawne, które są obywatelami lub mają siedzibę na terytorium państwa innego niż te, o których mowa w ust. 1, w przypadkach gdy został ustanowiony wzajemny dostęp do ich pomocy zewnętrznej.

3. O udzielenie zamówień lub zawarcie umów w sprawie przyznania dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą ubiegać się organizacje międzynarodowe.

4. Wszelkie dostawy i materiały nabyte na podstawie umowy finansowanej na podstawie niniejszego rozporządzenia muszą pochodzić z terytorium celnego Wspólnoty, danych obszarów lub państwa uprawnionego na mocy postanowień ust. 1 lub 2.

5. W uzasadnionych przypadkach Komisja może w odniesieniu do indywidualnych przypadków zezwolić na uczestnictwo osób fizycznych lub prawnych z innych państw lub na zastosowanie dostaw i materiałów innego pochodzenia.

Artykuł 10

Sprawozdawczość

Komisja przesyła każdego roku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wykonania pomocy wspólnotowej na podstawie niniejszego instrumentu. Sprawozdanie obejmuje informacje dotyczące finansowanych w ciągu roku działań oraz ustalenia wynikające z prowadzonego monitorowania, a także zawiera ocenę wyników osiągniętych w ramach przyznawanej pomocy.

Artykuł 11

Porozumienie dotyczące problemu cypryjskiego

W przypadku wypracowania wszechstronnego porozumienia dotyczącego problemu cypryjskiego Rada, na podstawie wniosku Komisji, zadecyduje, stanowiąc jednomyślnie o niezbędnych zmianach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2006 r.

W imieniu Rady

U. PLASSNIK

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 390/2006**z dnia 6 marca 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 6 marca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	83,0
	204	45,5
	212	139,7
	624	92,6
	999	90,2
0707 00 05	052	129,2
	068	138,2
	204	48,2
	628	155,5
	999	117,8
0709 10 00	220	57,6
	624	102,5
	999	80,1
0709 90 70	052	132,6
	204	74,1
	999	103,4
0805 10 20	052	65,8
	204	43,3
	212	43,3
	220	39,5
	400	61,8
	448	41,1
	512	33,1
	624	63,9
	999	49,0
0805 50 10	052	38,8
	624	67,6
	999	53,2
0808 10 80	400	133,1
	404	106,0
	528	75,0
	720	83,3
	999	99,4
0808 20 50	388	80,5
	400	104,9
	512	65,6
	528	65,5
	720	45,0
	999	72,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 391/2006**z dnia 6 marca 2006 r.****otwierające procedurę przetargową nr 56/2006 WE sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych ⁽²⁾ ustanawia między innymi szczegółowe zasady dotyczące zbywania zapasów alkoholu uzyskanego z destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i będącego w posiadaniu agencji interwencyjnych.

(2) Należy otworzyć, w myśl art. 80 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000, procedury przetargowe sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych w celu redukcji zapasów alkoholu winnego pochodzenia wspólnotowego oraz umożliwienia realizacji we Wspólnocie programów przemysłowych na małą skalę lub przetwarzania wymienionego alkoholu na towary przeznaczone do wywozu do celów przemysłowych. Na zapasy alkoholu winnego pochodzenia wspólnotowego magazynowane w państwach członkowskich składają się zasoby uzyskane w wyniku destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

(3) Od dnia 1 stycznia 1999 r., w myśl rozporządzenia Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiającego porozumienia agromonetarne dotyczące euro ⁽³⁾, cena sprzedaży oraz zabezpieczenia muszą być wyrażane, a wypłaty dokonywane w euro.

(4) Należy ustalić ceny minimalne dla składania ofert, zróżnicowane według kategorii ostatecznego przeznaczenia towaru.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Otwiera się procedurę przetargową nr 56/2006 WE sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych. Alkohol ten został uzyskany z destylacji według art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i znajduje się w posiadaniu francuskiej agencji interwencyjnej.

Ilość wystawiona do sprzedaży obejmuje 109 970 hektolitrow w przeliczeniu na 100 % obj. Numery kadzi, miejsce składowania i ilość alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., zawarta w każdej z nich, są określone w Załączniku.

Artykuł 2

Sprzedaż odbywa się zgodnie z art. 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 i 101 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 oraz z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2799/98.

Artykuł 3

1. Oferty są składane do danej agencji interwencyjnej posiadającej alkohol, o którym mowa:

Onivins-Libourne, délégation nationale
17, avenue de la Ballastière, boîte postale 231
F-33505 Libourne Cedex
tel. (33-5) 57 55 20 00
teleks 57 20 25
faks (33-5) 57 55 20 59,

lub wysłane listem poleconym na adres wspomnianej agencji interwencyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1820/2005 (Dz.U. L 293 z 9.11.2005, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

2. Oferty składane są w zapieczętowanej podwójnej kopercie, przy czym koperta wewnętrzna jest oznaczona: „Oferta na przetarg dotyczący sprzedaży alkoholu do nowych zastosowań przemysłowych, odniesienie 56/2006 WE”. Koperta zewnętrzna zaadresowana jest do zainteresowanej agencji interwencyjnej.

3. Oferty muszą zostać doręczone do wyżej wymienionej agencji interwencyjnej najpóźniej o godzinie 12.00 czasu obowiązującego w Brukseli w dniu 24 marca 2006 r.

4. Ofertom musi towarzyszyć zaświadczenie o złożeniu wadium na rzecz danej agencji interwencyjnej posiadającej alkohol, o którym mowa, wynoszącego 4 EUR/hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

Artykuł 4

Minimalne ceny, które można oferować, wynoszą odpowiednio: 11 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do produkcji drożdży piekarskich, 31 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do produkcji produktów chemicznych typu aminowego i chlorowego przeznaczonych na wywóz, 37 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do

produkcji wody kolońskiej przeznaczonej na wywóz oraz 11,5 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do innych zastosowań przemysłowych.

Artykuł 5

Formalności związane z pobieraniem próbek określono w art. 98 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000. Cena próbki wynosi 10 EUR za litr.

Agencja interwencyjna dostarcza wszystkich niezbędnych informacji na temat właściwości alkoholu wystawionego do sprzedaży.

Artykuł 6

Zabezpieczenie wykonania wynosi 30 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

PROCEDURA PRZETARGOWA NR 56/2006 WE SPRZEDAŻY ALKOHOLU WINNEGO DO NOWYCH ZASTOSOWAŃ PRZEMYSŁOWYCH

Miejsce składowania, ilość oraz właściwości alkoholu wystawionego na sprzedaż						
Państwo członkowskie	Umiejscowienie	Numery kadzi	Objętość alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. (w hektolitrach)	Odniesienie do artykułu rozporządzenia (WE) nr 1493/1999	Rodzaj alkoholu	Zawartość alkoholu (w % objętości)
FRANCJA	Onivins-Longuefuye F-53200 Longuefuye	6	22 535	27	surowy	+ 92
		11	22 560	27	surowy	+ 92
		15	22 480	28	surowy	+ 92
		16	22 395	28	surowy	+ 92
	Onivins-Port-La-Nouvelle Entrepôt d'alcool Av. Adolphe-Turrel, BP 62 F-11210 Port-La-Nouvelle	5	20 000	27	surowy	+ 92
Suma			109 970			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 392/2006**z dnia 6 marca 2006 r.****otwierające i ustanawiające zarządzanie autonomicznym kontyngentem taryfowym na grzyby
zakonserwowane od dnia 1 kwietnia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

negocjacji w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) w następstwie przystąpienia nowych państw członkowskich.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 41 akapit pierwszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1864/2004 ⁽¹⁾ otwiera i ustala zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z krajów trzecich.

1. Niniejszym otwiera się od dnia 1 kwietnia 2006 r. autonomiczny kontyngent taryfowy w wysokości 1 200 ton (waga netto po odsączeniu), oznaczony numerem 09.4075 (dalej zwany „kontyngentem autonomicznym”), w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty grzybów zakonserwowanych z rodzaju *Agaricus* objętych kodami CN 0711 51 00, 2003 10 20 i 2003 10 30.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1864/2004 ustanawia środki przejściowe umożliwiające importerom z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (dalej zwanym „nowymi państwami członkowskimi”) korzystanie z kontyngentów. Środki te mają na celu ustalenie różnicy między tradycyjnymi i nowymi importerami w nowych państwach członkowskich oraz dostosowanie ilości, których mogą dotyczyć wnioski o wydanie pozwoleń, złożone przez tradycyjnych importerów z nowych państw członkowskich, tak aby importerzy ci mogli korzystać z systemu.

2. Stawka celna *ad valorem* stosowana w odniesieniu do produktów przywożonych w ramach kontyngentu autonomicznego wynosi 12 % dla produktów objętych kodem CN 0711 51 00 i 23 % dla produktów objętych kodami CN 2003 10 20 i 2003 10 30.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 1864/2004 stosuje się w odniesieniu do zarządzania kontyngentem autonomicznym, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

(3) W celu zapewnienia ciągłości dostaw na rynek rozszerzonej Wspólnoty, a także biorąc pod uwagę warunki ekonomiczne zaopatrzenia istniejące w nowych państwach członkowskich przed ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, należy otworzyć autonomiczny i tymczasowy kontyngent taryfowy na przywóz grzybów zakonserwowanych z rodzaju *Agaricus* objętych kodami CN 0711 51 00, 2003 10 20 i 2003 10 30.

Jednakże w odniesieniu do zarządzania kontyngentem autonomicznym nie stosuje się przepisów art. 1, art. 5 ust. 2 i 5, art. 6 ust. 2, 3 i 4, art. 7, art. 8 ust. 2, art. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 1864/2004.

Artykuł 3

(4) Nowy kontyngent powinien zostać otwarty na okres przejściowy i nie przesądzać o wyniku toczących się

Okres ważności pozwoleń na przywóz, wydanych w ramach kontyngentu autonomicznego, dalej zwanych „pozwoleniami”, jest ograniczony do dnia 30 czerwca 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 30. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1995/2005 (Dz.U. L 320 z 8.12.2005, str. 34).

W rubryce 24 pozwolenia zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I.

Artykuł 4

1. Importerzy mogą zwracać się do właściwych władz w państwach członkowskich z wnioskiem o wydanie pozwolenia w okresie pięciu dni roboczych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W rubryce 20 wnioski o wydanie pozwolenia zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku II.

2. Złożone przez pojedynczego tradycyjnego importera wnioski o wydanie pozwolenia mogą dotyczyć ilości, która nie przekracza 9 % kontyngentu autonomicznego.

3. Złożone przez pojedynczego nowego importera wnioski o wydanie pozwolenia mogą dotyczyć ilości, która nie przekracza 1 % kontyngentu autonomicznego.

Artykuł 5

Podział kontyngentu autonomicznego wygląda następująco:

- 95 % dla importerów tradycyjnych,
- 5 % dla nowych importerów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2006 r.

Jeśli ilość przysługująca jednej kategorii importerów nie jest w pełni wykorzystana, niewykorzystana ilość może być przyznana drugiej kategorii.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące ilości, dla których złożono wnioski o wydanie pozwolenia siódmego dnia roboczego od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Pozwolenia wydawane są dwunastego dnia roboczego od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeśli Komisja nie podjęła szczególnych środków na mocy przepisów ust. 3.

3. Jeśli Komisja stwierdzi na podstawie informacji dostarczonych jej zgodnie z przepisami ust. 1, że złożone wnioski o wydanie pozwolenia dotyczą ilości przekraczających ilości dostępne dla danej kategorii importerów, określone w art. 5, wydaje rozporządzenie określające jednolity wskaźnik obniżki w odniesieniu do wymienionych wniosków.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zapisy, o których mowa w art. 3

- w języku hiszpańskim: Certificado expedido en virtud del Reglamento (CE) n° 392/2006 y válido únicamente desde el 1 abril de 2006 hasta el 30 de junio de 2006.
- w języku czeskim: Licence vydaná na základě nařízení (ES) č. 392/2006 a platná pouze od 1. dubna 2006 do 30. června 2006.
- w języku duńskim: licens udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 392/2006 og kun gyldig fra 1. april 2006 til den 30. juni 2006.
- w języku niemieckim: Lizenz gemäß der Verordnung (EG) Nr. 392/2006 erteilt und nur vom 1. April 2006 bis zum 30. Juni 2006 gültig.
- w języku estońskim: määruse (EÜ) nr 392/2006 kohaselt väljastatud litsents, alates 1. aprillist 2006 mis kehtib 30. juunini 2006.
- w języku greckim: Το πιστοποιητικό εκδόθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 392/2006 και ισχύει μόνο από την 1η Απριλίου 2006 έως τις 30 Ιουνίου 2006.
- w języku angielskim: licence issued under Regulation (EC) No 392/2006 and valid only from 1 April 2006 until 30 June 2006.
- w języku francuskim: certificat émis au titre du règlement (CE) n° 392/2006 et valable seulement du 1er avril 2006 au 30 juin 2006.
- w języku włoskim: domanda di titolo presentata ai sensi del regolamento (CE) n. 392/2006 e valida soltanto dal 1° aprile 2006 al 30 giugno 2006.
- w języku łotewskim: atļauja, kas izdota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 392/2006 un ir derīga tikai no 2006. gada 1. aprīļa līdz 2006. gada 30. jūnijam.
- w języku litewskim: Licencija, išduota pagal Reglamento (EB) Nr. 392/2006 nuostatas, galiojanti tik nuo 2006 m. balandžio 1 d. iki 2006 m. birželio 30 d.
- w języku węgierskim: a 392/2006/EK rendelet szerint kibocsátott engedély, csak 2006. április 1-től 2006. június 30-ig érvényes.
- w języku maltańskim: liċenzja mahruġa taht ir-Regolament (KE) Nru 392/2006 u valida biss mill-1 ta' April 2006 sat-30 ta' Ġunju 2006.
- w języku niderlandzkim: Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 392/2006 afgegeven certificaat dat slechts vanaf 1 april tot en met 30 juni 2006 geldig is.
- w języku polskim: pozwolenie wydane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 392/2006 i ważne wyłącznie od dnia 1 kwietnia 2006 do dnia 30 czerwca 2006 r.
- w języku portugalskim: certificado emitido a título do Regulamento (CE) n.º 392/2006 e eficaz somente de 1 de Abril de 2006 até 30 de Junho de 2006.
- w języku słowackim: Licencia vydaná na základe nariadenia (ES) č. 392/2006 a platná len od 1. apríla 2006 do 30. júna 2006.
- w języku słoweńskim: dovoljenje, izdano v skladu z Uredbo (ES) št. 392/2006 in veljavno samo od 1. aprila 2006 do 30. junija 2006.
- w języku fińskim: asetuksen (EY) N:o 392/2006 mukaisesti annettu todistus, joka on voimassa ainoastaan 1 päivästä huhtikuuta 2006 30 päivään kesäkuuta 2006.
- w języku szwedzkim: Licens utfärdad i enlighet med förordning (EG) nr 392/2006, giltig endast från och med den 1 april 2006 till och med den 30 juni 2006.

ZAŁĄCZNIK II

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 1

- w języku hiszpańskim: Solicitud de certificado presentada al amparo del Reglamento (CE) n° 392/2006
 - w języku czeskim: žádost o licenci podaná na základě nařízení (ES) č. 392/2006
 - w języku duńskim: licensansøgning i henhold til forordning (EF) nr. 392/2006
 - w języku niemieckim: Lizenzantrag gemäß der Verordnung (EG) Nr. 392/2006
 - w języku estońskim: määruste (EÜ) nr 392/2006 kohaselt esitatud litsentsitaotlus
 - w języku greckim: αίτηση χορήγησης πιστοποιητικού κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 392/2006
 - w języku angielskim: licence application under Regulation (EC) No 392/2006
 - w języku francuskim: demande de certificat faite au titre du règlement (CE) n° 392/2006
 - w języku włoskim: domanda di titolo presentata ai sensi del regolamento (CE) n. 392/2006
 - w języku łotewskim: licence pieprasīta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 392/2006
 - w języku litewskim: Prašymas išduoti licenciją pagal Reglamentą (EB) Nr. 392/2006
 - w języku węgierskim: a 392/2006/EK rendelet szerinti engedélykérelem
 - w języku maltańskim: applikazzjoni għal liċenzja taht ir-Regolament (KE) Nru 392/2006
 - w języku niderlandzkim: Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 392/2006 ingediende certificaataanvraag
 - w języku polskim: wniosek o pozwolenie przedłożony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 392/2006
 - w języku portugalskim: pedido de certificado apresentado a título do Regulamento (CE) n.º 392/2006
 - w języku słowackim: žiadosť o licenci na základe nariadenia (ES) č. 392/2006
 - w języku słoweńskim: dovoljenje, izdano v skladu z Uredbo (ES) št. 392/2006
 - w języku fińskim: asetuksen (EY) N:o 392/2006 mukainen todistushakemus
 - w języku szwedzkim: Licensansökan enligt förordning (EG) nr 392/2006.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 393/2006**z dnia 6 marca 2006 r.****otwierające i ustanawiające zarządzanie autonomicznym kontyngentem taryfowym na czosnek
od dnia 1 kwietnia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

Artykuł 1

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 41 akapit pierwszy,

1. Niniejszym otwiera się od dnia 1 kwietnia 2006 r. autonomiczny kontyngent taryfowy w wysokości 4 400 ton, oznaczony numerem 09.4066 (dalej zwany „kontyngentem autonomicznym”), w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty świeżego lub mrożonego czosnku objętego kodem CN 0703 20 00.

a także mając na uwadze, co następuje:

2. Stawka celna *ad valorem* stosowana w odniesieniu do produktów przywożonych w ramach kontyngentu autonomicznego wynosi 9,6 %.(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1870/2005⁽¹⁾ ustanawia metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi i wprowadza system świadectw pochodzenia czosnku przywożonego z państw trzecich.**Artykuł 2**

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1870/2005 ustanawia środki przejściowe umożliwiające importerom z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (dalej zwanymi „nowymi państwami członkowskimi”) korzystanie z kontyngentów. Środki te miały na celu wprowadzenie rozróżnienia między tradycyjnymi i nowymi importerami w nowych państwach członkowskich i dostosowanie pojęcia ilości referencyjnej, tak aby mogli oni korzystać z wymienionego systemu.

Rozporządzenie (WE) nr 1870/2005 stosuje się w odniesieniu do zarządzania kontyngentem autonomicznym, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Jednakże w odniesieniu do zarządzania kontyngentem autonomicznym nie stosuje się przepisów art. 1, art. 4 ust. 2, art. 6, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 i 6, art. 9 akapit pierwszy, oraz art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1870/2005.

Artykuł 3

(3) W celu zapewnienia ciągłości dostaw na rynek rozszerzonej Wspólnoty i biorąc pod uwagę warunki ekonomiczne zaopatrzenia istniejące w nowych państwach członkowskich przed ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, należy otworzyć tymczasowy i autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz świeżego lub mrożonego czosnku objętego kodami CN 0703 20 00.

Okres ważności pozwoleń na przywóz, wydanych w ramach autonomicznego kontyngentu, dalej zwanych „pozwoleniami”, jest ograniczony do dnia 30 czerwca 2006 r.

(4) Nowy kontyngent powinien zostać otwarty na okres przejściowy i nie przesądzać o wyniku toczących się negocjacji w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) w następstwie przystąpienia nowych państw członkowskich.

Do celów rozporządzenia (WE) nr 1870/2005 pozwolenia są traktowane jak pozwolenia typu „A”.

W rubryce 24 pozwolenia zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, str. 19.

Artykuł 4

1. Importerzy mogą zwracać się do właściwych władz w państwach członkowskich z wnioskiem o wydanie pozwolenia w okresie pięciu dni roboczych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W rubryce 20 wnioski o wydanie pozwolenia zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku II.

2. Złożone przez importerów wnioski o wydanie pozwolenia mogą dotyczyć ilości, które nie przekraczają 10 % kontyngentu autonomicznego.

Artykuł 5

Podział kontyngentu autonomicznego wygląda następująco:

— 70 % dla importerów tradycyjnych,

— 30 % dla nowych importerów.

Jeśli ilość przysługująca jednej kategorii importerów nie jest w pełni wykorzystana, niewykorzystana ilość może być przyznana drugiej kategorii.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2006 r.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące ilości, dla których złożono wnioski o wydanie pozwolenia, siódmego dnia roboczego od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Pozwolenia wydawane są dwunastego dnia roboczego od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeśli Komisja nie podjęła szczególnych środków na mocy przepisów ust. 3.

3. Jeśli Komisja stwierdzi na podstawie informacji dostarczonych jej zgodnie z przepisami ust. 1, że złożone wnioski dotyczą ilości przekraczających ilości dostępne dla danej kategorii importerów, określone w art. 5, wydaje rozporządzenie określające jednolity wskaźnik obniżki w odniesieniu do wymienionych wniosków.

W tym przypadku pozwolenia są wydawane przez właściwe organy trzeciego dnia roboczego po wejściu w życie rozporządzenia, o którym mowa w akapicie pierwszym. Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 1870/2005 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zapisy, o których mowa w art. 3

- w języku hiszpańskim: Certificado expedido en virtud del Reglamento (CE) n° 393/2006 y válido únicamente desde el 1 abril de 2006 hasta el 30 de junio de 2006.
- w języku czeskim: Licence vydaná na základě nařízení (ES) č. 393/2006 a platná pouze od 1. dubna 2006 do 30. června 2006.
- w języku duńskim: licens udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 393/2006 og kun gyldig fra 1. april 2006 til den 30. juni 2006.
- w języku niemieckim: Lizenz gemäß der Verordnung (EG) Nr. 393/2006 erteilt und nur vom 1. April 2006 bis zum 30. Juni 2006 gültig.
- w języku estońskim: määruse (EÜ) nr 393/2006 kohaselt väljastatud litsents, alates 1. aprillist 2006 mis kehtib 30. juunini 2006.
- w języku greckim: Το πιστοποιητικό εκδόθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 393/2006 και ισχύει μόνο από την 1η Απριλίου 2006 έως τις 30 Ιουνίου 2006.
- w języku angielskim: licence issued under Regulation (EC) No 393/2006 and valid only from 1 April 2006 until 30 June 2006.
- w języku francuskim: certificat émis au titre du règlement (CE) n° 393/2006 et valable seulement du 1er avril 2006 au 30 juin 2006.
- w języku włoskim: domanda di titolo presentata ai sensi del regolamento (CE) n. 393/2006 e valida soltanto dal 1° aprile 2006 al 30 giugno 2006.
- w języku łotewskim: atļauja, kas izdota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 393/2006 un ir derīga tikai no 2006. gada 1. aprīļa līdz 2006. gada 30. jūnijam.
- w języku litewskim: Licencija, išduota pagal Reglamento (EB) Nr. 393/2006 nuostatas, galiojanti tik nuo 2006 m. balandžio 1 d. iki 2006 m. birželio 30 d.
- w języku węgierskim: a 393/2006/EK rendelet szerint kibocsátott engedély, csak 2006. április 1-től 2006. június 30-ig érvényes.
- w języku maltańskim: liċenzja mahruġa taht ir-Regolament (KE) Nru 393/2006 u valida biss mill-1 ta' April 2006 sat-30 ta' Ġunju 2006.
- w języku niderlandzkim: Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 393/2006 afgegeven certificaat dat slechts vanaf 1 april tot en met 30 juni 2006 geldig is.
- w języku polskim: pozwolenie wydane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 393/2006 i ważne wyłącznie od dnia 1 kwietnia 2006 do dnia 30 czerwca 2006 r.
- w języku portugalskim: certificado emitido a título do Regulamento (CE) n.º 393/2006 e eficaz somente de 1 de Abril de 2006 até 30 de Junho de 2006.
- w języku słowackim: Licencia vydaná na základe nariadenia (ES) č. 393/2006 a platná len od 1. apríla 2006 do 30. júna 2006.
- w języku słoweńskim: dovoljenje, izdano v skladu z Uredbo (ES) št. 393/2006 in veljavno samo od 1. aprila 2006 do 30. junija 2006.
- w języku fińskim: asetuksen (EY) N:o 393/2006 mukaisesti annettu todistus, joka on voimassa ainoastaan 1 päivästä huhtikuuta 2006 30 päivään kesäkuuta 2006.
- w języku szwedzkim: Licens utfärdad i enlighet med förordning (EG) nr 393/2006, giltig endast från och med den 1 april 2006 till och med den 30 juni 2006.

ZAŁĄCZNIK II

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 1

— w języku hiszpańskim:	Solicitud de certificado presentada al amparo del Reglamento (CE) n° 393/2006
— w języku czeskim:	žádost o licenci podaná na základě nařízení (ES) č. 393/2006
— w języku duńskim:	licensansøgning i henhold til forordning (EF) nr. 393/2006
— w języku niemieckim:	Lizenzantrag gemäß der Verordnung (EG) Nr. 393/2006
— w języku estońskim:	määruse (EÜ) nr 393/2006 kohaselt esitatud litsentsitaotlus
— w języku greckim:	αίτηση χορήγησης πιστοποιητικού κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 393/2006
— w języku angielskim:	licence application under Regulation (EC) No 393/2006
— w języku francuskim:	demande de certificat faite au titre du règlement (CE) n° 393/2006
— w języku włoskim:	domanda di titolo presentata ai sensi del regolamento (CE) n. 393/2006
— w języku łotewskim:	licence pieprasīta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 393/2006
— w języku litewskim:	Prašymas išduoti licenciją pagal Reglamentą (EB) Nr. 393/2006
— w języku węgierskim:	a 393/2006/EK rendelet szerinti engedélykérelem
— w języku maltańskim:	applikazzjoni għal liċenzja taht ir-Regolament (KE) Nru 393/2006
— w języku niderlandzkim:	Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 393/2006 ingediende certificaataanvraag
— w języku polskim:	wniosek o pozwolenie przedłożony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 393/2006
— w języku portugalskim:	pedido de certificado apresentado a título do Regulamento (CE) n.º 393/2006
— w języku słowackim:	žiadost' o licenci na základe nariadenia (ES) č. 393/2006
— w języku słoweńskim:	dovoljenje, izdano v skladu z Uredbo (ES) št. 393/2006
— w języku fińskim:	asetuksen (EY) N:o 393/2006 mukainen todistushakemus
— w języku szwedzkim:	Licensansökan enligt förordning (EG) nr 393/2006.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/26/WE**z dnia 2 marca 2006 r.****zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, dyrektywy Rady 74/151/EWG, 77/311/EWG, 78/933/EWG, 89/173/EWG odnoszące się do kołowych ciągników rolniczych i leśnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu pojazdów rolniczych i leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylającą dyrektywę 74/150/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając dyrektywę Rady 74/151/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych części i cech kołowych ciągników rolniczych lub leśnych⁽²⁾, w szczególności jej art. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 77/311/EWG z dnia 29 marca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do poziomu hałasu odczuwanego przez kierującego kołowymi ciągnikami rolniczymi lub leśnymi⁽³⁾, w szczególności jej art. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 78/933/EWG z dnia 17 października 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do instalacji urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej na kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/173/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych części i cech kołowych ciągników rolniczych lub leśnych⁽⁵⁾, w szczególności jej art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wymogi wprowadzone dyrektywą 74/151/EWG dotyczące maksymalnej dopuszczalnej masy obciążonego pojazdu i maksymalnych nacisków na oś w rolniczych

i leśnych ciągnikach kołowych muszą zostać dostosowane do nowoczesnych traktorów, biorąc pod uwagę ulepszenia w technologii produkcji traktorów w odniesieniu do wzrostu produktywności i bezpieczeństwa pracy.

- (2) W celu ułatwienia funkcjonowania wspólnotowego przemysłu na rynku światowym konieczne jest dostosowanie wspólnotowych uregulowań i norm technicznych do odpowiadających im światowych uregulowań i norm technicznych. W odniesieniu do maksymalnego dopuszczalnego poziomu hałasu odczuwanego przez kierującego kołowym ciągnikiem rolniczym lub leśnym, jak ustalono w dyrektywie 77/311/EWG, prędkość testowa określona w załącznikach I i II do tej dyrektywy powinna zostać dostosowana do prędkości testowej wymaganej w światowych uregulowaniach i normach technicznych, takich jak Kod 5 OECD i norma ISO 5131:1996⁽⁶⁾.
- (3) Należy dostosować wymagania dyrektywy 78/933/EWG w sprawie instalacji urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej na kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych, uwzględniając współczesne zapotrzebowanie na prostsze konstrukcje i lepsze oświetlenie.
- (4) Wymogi dyrektywy 89/173/EWG odnoszące się do szyb i mechanizmu sprzężenia w kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych należy dostosować do najnowszych rozwiązań technologicznych. W szczególności powinno być możliwe wykonanie szyb niebędących szybą przednią z zastosowaniem poliwęglanów/tworzyw sztucznych tak, aby zwiększyć bezpieczeństwo pasażerów w przypadku przedostania się różnych obiektów do wnętrza kabiny. Wymagania dotyczące mechanicznego sprzężenia muszą zostać dostosowane do normy ISO 6489-1. Ponadto, w celu zmniejszenia ilości i dotkliwości wypadków oraz zwiększenia bezpieczeństwa pracy, należy ustanowić przepisy dotyczące zarówno rozgrzanych powierzchni, jak i osłon zacisku akumulatora oraz przepisy mające na celu zapobieganie przypadkowemu odłączeniu się zaczepu.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 74/151/EWG, 77/311/EWG, 78/933/EWG i 89/173/EWG.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/37/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 9.7.2003, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/67/WE (Dz.U. L 273 z 19.10.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.1974, str. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 98/38/WE (Dz.U. L 170 z 16.6.1998, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 105 z 28.4.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 277 z 10.10.1997, str. 24).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 325 z 20.11.1978, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 1999/56/WE (Dz.U. L 146 z 11.6.1999, str. 31).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽⁶⁾ Dokumenty te znajdują się na stronach internetowych: <http://www.oecd.org/dataoecd/35/19/34733683.PDF> oraz <http://www.iso.org/iso/en/CatalogueDetailPage.CatalogueDetail?CSNUMBER=20842&ICS1=17&ICS2=140&ICS3=20>

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana do dyrektywy 74/151/EWG

W dyrektywie 74/151/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Zmiana do dyrektywy 77/311/EWG

W dyrektywie 77/311/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Zmiana do dyrektywy 78/933/EWG

W dyrektywie 78/933/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Zmiana do dyrektywy 89/173/EWG

W dyrektywie 89/173/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Przepisy przejściowe

1. Od dnia 1 stycznia 2007 r. w odniesieniu do pojazdów, które spełniają wymogi określone odpowiednio w dyrektywach 74/151/EWG, 78/933/EWG, 77/311/EWG i 89/173/EWG zmienionych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie, z przyczyn związanych z przedmiotem danej dyrektywy:

- a) nie będą odmawiać udzielenia homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu;
- b) nie będą zabraniać rejestracji, sprzedaży lub dopuszczenia do ruchu takiego pojazdu.

2. Od dnia 1 lipca 2007 r. w odniesieniu do pojazdów, które nie spełniają wymogów określonych odpowiednio w dyrektywach 74/151/EWG, 78/933/EWG, 77/311/EWG i 89/173/EWG zmienionych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie, z przyczyn związanych z przedmiotem danej dyrektywy:

- a) nie będą udzielać homologacji typu WE;
- b) mogą odmówić udzielenia krajowej homologacji typu.

3. Od dnia 1 lipca 2009 r. w odniesieniu do pojazdów, które nie spełniają wymogów określonych odpowiednio w dyrektywach 74/151/EWG, 78/933/EWG, 77/311/EWG i 89/173/EWG zmienionych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie, z przyczyn związanych z przedmiotem danej dyrektywy:

- a) uznają świadectwa zgodności, w jakie zaopatrzone są nowe pojazdy zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/37/WE, za już nieobowiązujące do celów art. 7 ust. 1 tej dyrektywy;
- b) mogą odmówić rejestracji, sprzedaży lub dopuszczenia do ruchu tych nowych pojazdów.

Artykuł 6

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają metody dokonania takiego odesłania.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do dyrektywy 74/151/EWG pkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„1.2. maksymalna dopuszczalna masa obciążonego pojazdu i maksymalne dopuszczalne obciążenie osi w zależności od kategorii pojazdu nie może przekraczać wartości podanych w tabeli 1.

Tabela 1

Maksymalna dopuszczalna masa obciążonego pojazdu i maksymalne dopuszczalne obciążenie osi w zależności od kategorii pojazdu

Kategoria pojazdu	Liczba osi	Maksymalna dopuszczalna masa (t)	Maksymalne dopuszczalne obciążenie osi	
			Oś napędzana (t)	Oś nienapędzana (t)
T1, T2, T4.1	2	18 (obciążony)	11,5	10
	3	24 (obciążony)	11,5	10
T3	2, 3	0,6 (nieobciążony)	^(a)	^(a)
T4.3	2, 3, 4	10 (obciążony)	^(a)	^(a)

^(a) Nie jest konieczne ustalanie limitu obciążenia osi dla pojazdów kategorii T3 i T4.3, gdyż mają one już z definicji określone limity maksymalnej dopuszczalnej masy pojazdu obciążonego i nieobciążonego.”.

ZAŁĄCZNIK II

W dyrektywie 77/311/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

(i) w punkcie 3.2.2 „7,25 km/h” zostaje zastąpione przez „7,5 km/h”;

(ii) w punkcie 3.3.1 „7,25 km/h” zostaje zastąpione przez „7,5 km/h”;

2) w punkcie 3.2.3 załącznika II „7,25 km/h” zostaje zastąpione przez „7,5 km/h”.

ZAŁĄCZNIK III

W dyrektywie 78/933/EWG w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 4.5.1 dodaje się następujące zdanie:

„Dodatkowe światła kierunkowskazów są opcjonalne”;

2) punkt 4.5.4.2 otrzymuje brzmienie:

„4.5.4.2. Wysokość:

Nad ziemią:

- nie mniejsza niż 500 mm dla świateł kierunkowskazów kategorii 5,
- nie mniejsza niż 400 mm dla świateł kierunkowskazów kategorii 1 i 2,
- nie więcej niż 1 900 mm dla wszystkich kategorii.

Jeżeli budowa ciągnika uniemożliwia utrzymanie tej maksymalnej liczby, najwyższy punkt powierzchni świetlnej może być na wysokości 2 300 mm dla świateł kierunkowskazów kategorii 5, kategorii 1 i 2 układu A oraz kategorii 1 i 2 układu B, kategorii 1 i 2 układu D; dla kategorii 1 i 2 pozostałych układów wysokość ta może wynosić 2 100 mm.

- do 4 000 mm dla opcjonalnych świateł kierunkowskazów.”;

3) w punkcie 4.7.4.2 wartość „2 100 mm” zostaje zastąpiona przez „2 300 mm”;

4) w punkcie 4.10.4.2 wartość „2 100 mm” zostaje zastąpiona przez „2 300 mm”;

5) w punkcie 4.14.5.2.2 wartość „2 100 mm” zostaje zastąpiona przez „2 300 mm”;

6) punkt 4.15.7 otrzymuje następujące brzmienie:

„4.15.7. Mogą być »zgrupowane« ”.

ZAŁĄCZNIK IV

W dyrektywie 89/173/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w punkcie 2.2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„2.2.6. »Normalne użytkowanie« oznacza użytkowanie ciągnika zgodnie z założeniami producenta i przez kierującego znającego cechy ciągnika i przestrzegającego zasad dotyczących użytkowania, obsługi i bezpieczeństwa, opisanych przez producenta w podręczniku użytkownika i za pomocą oznakowania umieszczonego na ciągniku.

2.2.7. »Przypadkowy kontakt« oznacza niezamierzony kontakt między osobą a niebezpiecznym punktem na skutek działania tej osoby w trakcie normalnego użytkowania i obsługi ciągnika.”;

b) w punkcie 2.3.2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„2.3.2.16. Rozgrzane powierzchnie

Rozgrzane powierzchnie, których kierowca może dotknąć w trakcie normalnego użytkowania ciągnika, muszą być osłonięte lub izolowane. Odnosi się to do rozgrzanych powierzchni znajdujących się w pobliżu stopni, poręczy i uchwytów, a także integralnych części ciągnika, wykorzystywanych przy wchodzeniu do kabiny, których kierowca może przypadkowo dotknąć.

2.3.2.17. Osłona zacisku akumulatora

Nieziemione zaciski muszą być zabezpieczone przed niezamierzonym kontaktem, mogącym spowodować zwarcie.”;

2) w załączniku III A, w pkt 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„1.1.3. Zezwala się na zastosowanie sztywnego tworzywa sztucznego do wykonania szyb niebędących szybą przednią zgodnie z dyrektywą Rady 92/22/EWG (*) lub regulaminem nr 43 EKG-ONZ, załącznik 14.

(*) Dz.U. L 129 z 14.5.1992, str. 11.”;

3) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) w punkcie 1.1 tiret drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„— hak holowniczy (patrz: rys. 1 – »Rozmiary zaczepu« w ISO 6489-1:2001)”;

b) w sekcji 2 dodaje się punkt 2.9 w następującym brzmieniu:

„2.9. W celu zapobieżenia przypadkowemu odłączeniu się zaczepu odległość pomiędzy końcem haka holowniczego a uchwytem (urządzeniem mocującym) nie przekracza 10 mm przy maksymalnej ładowności konstrukcyjnej.”;

c) w dodatku 1 skreśla się rysunek 3 i odnoszący się do niego tekst.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/28/WE**z dnia 6 marca 2006 r.**

zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, dyrektywę Rady 72/245/EWG odnoszącą się do zakłóceń radioelektrycznych (kompatybilności elektromagnetycznej) pojazdów i dyrektywę Rady 70/156/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 2,

uwzględniając dyrektywę Rady 72/245/EWG z dnia 20 czerwca 1972 r. odnoszącą się do zakłóceń radioelektrycznych (kompatybilności elektromagnetycznej) pojazdów ⁽²⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 72/245/EWG jest jedną z oddzielnych dyrektyw, na podstawie której prowadzi się procedurę homologacyjną ustanowioną dyrektywą 70/156/EWG.
- (2) W celu poprawy bezpieczeństwa pojazdów poprzez popieranie rozwoju i wprowadzania technologii wykorzystujących samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu decyzją Komisji 2004/545/WE z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 79 GHz dla celów użycia samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu we Wspólnocie ⁽³⁾ i decyzją Komisji 2005/50/WE z dnia 17 stycznia 2005 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie ⁽⁴⁾ Komisja ujednoliciła użycie dwóch pasm częstotliwości widma radiowego.

- (3) Zgodnie z decyzją 2005/50/WE użycie samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu, wykorzystujących pasmo 24 GHz, jest dozwolone tymczasowo, a państwa członkowskie mają wprowadzić system monitorowania w celu określenia liczby pojazdów wyposażonych w urządzenia radarowe bliskiego zasięgu zarejestrowanych na ich terytorium.
- (4) Dyrektywa 72/245/EWG, zmieniona dyrektywą Komisji 2005/49/WE ⁽⁵⁾, zapewniła państwom członkowskim odpowiednie środki w celu przeprowadzenia monitorowania. Dyrektywa 70/156/EWG została odpowiednio zmieniona przez tę dyrektywę.
- (5) Od tego czasu oczywistym stało się, iż sposób przekazywania tych danych dla urządzeń radarowych bliskiego zasięgu, wykorzystujących pasmo 24 GHz, może zostać uproszczony oraz że dla celów monitorowania zbędny jest wymóg podania w świadectwie zgodności informacji odnośnie do użycia urządzeń radarowych bliskiego zasięgu, wykorzystujących pasmo 79 GHz, dodatkowo względem informacji odnośnie do użycia urządzeń radarowych bliskiego zasięgu, wykorzystujących pasmo 24 GHz, jako że użycie pasma 79 GHz nie zakłóca działania innych urządzeń i nie jest ono ograniczone. Dlatego należy zmienić wymagania związane z użyciem urządzeń radarowych bliskiego zasięgu, wykorzystujących pasmo 24 GHz, oraz usunąć wymagania związane z użyciem urządzeń radarowych bliskiego zasięgu, wykorzystujących pasmo 79 GHz, określone w dyrektywie 72/245/EWG. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na ważność istniejących homologacji dla pojazdów niewyposażonych w urządzenia radarowe wykorzystujące pasmo 24 GHz.
- (6) Wyłącznie służby techniczne wydają zaświadczenia zgodnie ze wzorem podanym w załączniku III C do dyrektywy 72/245/EWG. W procesie tym nie uczestniczą żadne dalsze władze lub organy. Dlatego wymóg dodatkowego stemplowania zaświadczenia jest zbędny i powinien zostać skreślony.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 72/245/EWG.
- (8) Zmiany w dyrektywie 72/245/EWG mają wpływ na dyrektywę 70/156/EWG. Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 70/156/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 310 z 25.11.2005, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 6.7.1972, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/83/WE (Dz.U. L 305 z 24.11.2005, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 241 z 13.7.2004, str. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 21 z 25.1.2005, str. 15.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 194 z 26.7.2005, str. 12.

- (9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego ustanowionego w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana do dyrektywy 72/245/EWG

W dyrektywie 72/245/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I skreśla się pkt 2.1.14;
- 2) w załączniku II A wprowadza się następujące zmiany:
 - a) punkt 12.7.1 otrzymuje następujące brzmienie:

„12.7.1. pojazd wyposażony w urządzenie radarowe bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz: Tak/Nie/Opcjonalne (niepotrzebne skreślić);
 - b) skreśla się pkt 12.7.2;
- 3) w dodatku do załącznika III A wprowadza się następujące zmiany:
 - a) punkt 1.3.1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1.3.1. pojazd wyposażony w urządzenie radarowe bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz: Tak/Nie/Opcjonalne (niepotrzebne skreślić);
 - b) skreśla się pkt 1.3.2;
- 4) w załączniku III C skreśla się słowa „pieczęć administracji” oraz otaczające je pole.

Artykuł 2

Zmiana do dyrektywy 70/156/EWG

W dyrektywie 70/156/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:
 - a) punkt 12.7.1 otrzymuje następujące brzmienie:

„12.7.1. pojazd wyposażony w urządzenie radarowe bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz: Tak/Nie/Opcjonalne (niepotrzebne skreślić);

- b) skreśla się pkt 12.7.2;

- 2) w załączniku III część I sekcja A wprowadza się następujące zmiany:

- a) punkt 12.7.1 otrzymuje następujące brzmienie:

„12.7.1. pojazd wyposażony w urządzenie radarowe bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz: Tak/Nie/Opcjonalne (niepotrzebne skreślić);

- b) skreśla się pkt 12.7.2;

- 3) w załączniku IX, na stronie 2 wszystkich wzorów świadectwa zgodności wprowadza się następujące zmiany:

- a) punkt 50 otrzymuje następujące brzmienie i dodaje się następujący przypis:

„50. Uwagi ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Jeżeli pojazd jest wyposażony w urządzenie radarowe bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz zgodnie z decyzją 2005/50/WE, producent musi w tym miejscu wskazać: »pojazd wyposażony w urządzenie radarowe bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz.«;

- b) skreśla się pkt 50.1, 50.2 i 50.3.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2006 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przedstawiają Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2006 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłania do niniejszej dyrektywy lub odesłania takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 4***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 5***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 27 lutego 2006 r.

w sprawie stanowiska Wspólnoty w Radzie Stowarzyszenia UE-Chile, dotyczącego zmiany załącznika I do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia konsolidacji preferencji taryfowych przyznanych Chile w ramach wspólnotowego systemu ogólnych preferencji taryfowych (GSP)

(2006/180/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia podmiotom gospodarczym jasności, długoterminowej przewidywalności gospodarczej oraz pewności prawnej za właściwe uważa się skonsolidowanie w dwustronnej umowie o wolnym handlu pozostałych preferencji taryfowych przyznanych Chile w ramach wspólnotowego systemu ogólnych preferencji taryfowych i nieuwzględnionych do tej pory w koncesjach taryfowych Wspólnoty, które zostały wymienione w załączniku I do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony⁽¹⁾, podpisanego w Brukseli dnia 18 listopada 2002 r.
- (2) Chile, jako obecny kraj beneficjent wspólnotowego systemu ogólnych preferencji taryfowych, będzie korzystać w związku z załączoną decyzją Rady Stowarzyszenia z umowy handlowej, przewidującą traktowanie

preferencyjne obejmujące wszystkie preferencje określone w planie taryfowym zawartym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzającym plan ogólnych preferencji taryfowych⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Załączony do niniejszej decyzji projekt decyzji Rady Stowarzyszenia przyjmuje się jako stanowisko Wspólnoty w Radzie Stowarzyszenia w sprawie zmian załącznika I do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia konsolidacji preferencji taryfowych przyznanych Chile w ramach wspólnotowego systemu ogólnych preferencji taryfowych (GSP).

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2006 r.

W imieniu Rady
U. PLASSNIK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 30.12.2002, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT DECYZJI NR.../2006 RADY STOWARZYSZENIA UE-CHILE

z dnia

w sprawie zmiany załącznika I do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia konsolidacji preferencji taryfowych przyznanych Chile w ramach wspólnotowego planu ogólnych preferencji taryfowych (GSP)

RADA STOWARZYSZENIA,

Artykuł 2

uwzględniając Układ ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, podpisany w Brukseli dnia 18 listopada 2002 r. (dalej zwany „Układem stowarzyszeniowym”), w szczególności jego art. 60 ust. 5,

Niniejsza decyzja zastępuje warunki określone w art. 65, 68 i 71 Układu stowarzyszeniowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty odpowiednich produktów.

Artykuł 3

a także mając na uwadze, co następuje:

Dowody pochodzenia prawidłowo wystawione w Chile w ramach wspólnotowego planu ogólnych preferencji taryfowych (GSP) przyjmuje się we Wspólnocie Europejskiej jako obowiązujące dowody pochodzenia w ramach preferencyjnego systemu dwustronnej wymiany handlowej ustanowionego na mocy Układu stowarzyszeniowego, pod warunkiem że:

- (1) W celu zapewnienia podmiotom gospodarczym jasności, długoterminowej przewidywalności gospodarczej oraz pewności prawnej Strony postanowiły skonsolidować w dwustronnej umowie o wolnym handlu pozostałe preferencje taryfowe przyznane Chile w ramach wspólnotowego planu ogólnych preferencji taryfowych (GSP) i nieuwzględnione do tej pory w koncesjach taryfowych Wspólnoty wymienionych w załączniku I do Układu stowarzyszeniowego.
- (2) Artykuł 60 ust. 5 Układu stowarzyszeniowego upoważnia Radę Stowarzyszenia do podejmowania decyzji w celu szybszego obniżenia cel, niż jest to przewidziane w art. 65, 68 i 71, lub polepszenia w inny sposób warunków dostępu obowiązujących na mocy tych artykułów.
- (3) Niniejsza decyzja zastępuje warunki określone w art. 65, 68 i 71 dla odpowiednich produktów.
- (4) Należy zapewnić płynne przejście z planu GSP na preferencyjny system dwustronnej wymiany handlowej ustanowiony Układem stowarzyszeniowym, umożliwiając składanie przez pewien czas dowodów pochodzenia w ramach GSP (świadcstwo pochodzenia na formularzu A lub deklaracja na fakturze),

- i) dowód pochodzenia zostanie złożony w okresie czterech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji;
- ii) dowód pochodzenia oraz dokumenty przewozowe zostały wystawione nie później niż w dniu poprzedzającym wejście w życie niniejszej decyzji;
- iii) dowód pochodzenia zostanie przedstawiony przy przywozie do Wspólnoty Europejskiej w związku z korzystaniem z preferencji taryfowych przyznanych uprzednio w ramach planu GSP, skonsolidowanych niniejszą decyzją.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r. lub w dniu jej przyjęcia, jeżeli przyjęcie nastąpi po dniu 1 stycznia 2006 r.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Sporządzono w

Niniejszym zmienia się załącznik I do Układu stowarzyszeniowego zgodnie z postanowieniami załącznika do niniejszej decyzji.

W imieniu Rady Stowarzyszenia
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

HARMONOGRAM WSPÓLNOTY W ZAKRESIE ZNOSZENIA NALEŻNOŚCI CELNYCH

(o którym mowa w art. 60, 65 i 71 Układu stowarzyszeniowego)

Uwagi:

I. Cło mające zastosowanie w przywozie do Wspólnoty produktów pochodzących z Chile. Cło takie wynika z konsolidacji, w ramach Układu stowarzyszeniowego, cła mającego w ramach GSP zastosowanie do Chile.

II. Cło takie ma zastosowanie wyłącznie do produktów nieobjętych kontyngentem.

HS heading	Description	Base	Category
0302	Fish, fresh or chilled, excluding fish fillets and other fish meat of heading 0304 – Salmonidae, excluding livers and roes		
0302 69	-- Other --- Saltwater fish ---- Hake (<i>Merluccius</i> spp., <i>Urophycis</i> spp.) ----- Hake of the genus <i>Merluccius</i>		
0302 69 66	----- Cape hake (shallow-water hake) (<i>Merluccius capensis</i>) and deepwater hake (deepwater Cape hake) (<i>Merluccius paradoxus</i>)	11,50 % (I) (II)	— TQ (4a)
0302 69 67	----- Southern hake (<i>Merluccius australis</i>)	11,50 % (I) (II)	— TQ (4a)
0302 69 68	----- Other	11,50 % (I) (II)	— TQ (4a)
0302 69 69	----- Hake of the genus <i>Urophycis</i>	11,50 % (I) (II)	— TQ (4a)
0305	Fish, dried, salted or in brine; smoked fish, whether or not cooked before or during the smoking process; flours, meals and pellets of fish, fit for human consumption		
0305 30	– Fish fillets, dried, salted or in brine, but not smoked		
0305 30 30	-- Of Pacific salmon (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> and <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantic salmon (<i>Salmo salar</i>), and Danube salmon (<i>Hucho hucho</i>), salted or in brine	11,50 % (I) (II)	— TQ (4b)
	– Smoked fish, including fillets		
0305 41 00	-- Pacific salmon (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> and <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantic salmon (<i>Salmo salar</i>) and Danube salmon (<i>Hucho hucho</i>)	9,50 % (I) (II)	— TQ (4b)
0704	Cabbages, cauliflowers, kohlrabi, kale and similar edible brassicas, fresh or chilled		
ex 0704 10 00	– Cauliflowers and headed broccoli (1/12 to 14/4)	6,1 % (I)	
ex 0704 10 00	– Cauliflowers and headed broccoli (15/4 to 30/11)	10,1 % (I)	
0704 90	– Other		
0704 90 10	-- White cabbages and red cabbages	8,5 % (I)	

HS heading	Description	Base	Category
0705	Lettuce (<i>Lactuca sativa</i>) and chicory (<i>Cichorium</i> spp.), fresh or chilled – Lettuce		
ex 0705 11 00	-- Cabbage lettuce (head lettuce) (01/12 to 31/03)	6,9 % (I)	
ex 0705 11 00	-- Cabbage lettuce (head lettuce) (01/04 to 30/11)	8,5 % (I)	
0708	Leguminous vegetables, shelled or unshelled, fresh or chilled		
ex 0708 20 00	– Beans (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) (1/10 to 30/06)	6,9 % (I)	
ex 0708 20 00	– Beans (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) (1/07 to 30/09)	10,1 % (I)	
0710	Vegetables (uncooked or cooked by steaming or boiling in water), frozen		
0710 40 00	– Sweetcorn	1,6 % + 9,4 EUR/ 100 kg/net eda (I)	
0711	Vegetables provisionally preserved (for example, by sulphur dioxide gas, in brine, in sulphur water or in other preservative solutions), but unsuitable in that state for immediate consumption – Mushrooms and truffles		
0711 51 00	-- Mushrooms of the genus <i>Agaricus</i>	6,1 % + 191 EUR/ 100 kg/net eda (I)	
0711 90	– Other vegetables; mixtures of vegetables -- Vegetables		
0711 90 30	--- Sweetcorn	1,6 % + 9,4 EUR/ 100 kg/net eda (I)	
0714	Manioc, arrowroot, salep, Jerusalem artichokes, sweet potatoes and similar roots and tubers with high starch or inulin content, fresh, chilled, frozen or dried, whether or not sliced or in the form of pellets; sago pith		
0714 20	– Sweet potatoes		
0714 20 90	-- Other	4,4 EUR/100 kg/ net (I)	
0811	– Fruit and nuts, uncooked or cooked by steaming or boiling in water, frozen, whether or not containing added sugar or other sweetening matter		
0811 20	– Raspberries, blackberries, mulberries, loganberries, black-, white- or redcurrants and gooseberries -- Containing added sugar or other sweetening matter		
0811 20 11	--- With a sugar content exceeding 13 % by weight	17,3 % + 8,4 EUR/ 100 kg (I)	
0811 90	– Other -- Containing added sugar or other sweetening matter --- With a sugar content exceeding 13 % by weight		
0811 90 11	---- Tropical fruit and tropical nuts	9,5 % + 5,3 EUR/ 100 kg	

HS heading	Description	Base	Category
0811 90 19	---- Other	17,3 % + 8,4 EUR/ 100 kg (I) (II)	
1008	Buckwheat, millet and canary seed; other cereals		
1008 90	– Other cereals		
ex 1008 90 90	-- Quinoa	25,9 EUR/ 1 000 kg (I)	
1604	Prepared or preserved fish; caviar and caviar substitutes prepared from fish eggs – Fish, whole or in pieces, but not minced		
1604 14	-- Tunas, skipjack and bonito (<i>Sarda</i> spp.) --- Tunas and skipjack		
1604 14 11	---- In vegetable oil	20,5 % (I) (II)	— TQ(5)
	---- Other		
1604 14 16	----- Fillets known as „loins”	20,5 % (I)	
1604 14 18	----- Other	20,5 % (I) (II)	— TQ(5)
1604 19	-- Other: --- Fish of the genus <i>Euthynnus</i> , other than skipjack (<i>Euthynnus</i> (<i>Katsuwonus</i>) <i>pelamis</i>)		
1604 19 31	---- Fillets known as „loins”	20,5 % (I)	—
1604 19 39	---- Other	20,5 % (I) (II)	— TQ(5)
1604 20	– Other prepared or preserved fish -- Other		
1604 20 70	--- Of tunas, skipjack or other fish of the genus <i>Euthynnus</i>	20,5 % (I) (II)	— TQ(5)
1702	Other sugars, including chemically pure lactose, maltose, glucose and fructose, in solid form; sugar syrups not containing added flavouring or colouring matter; artificial honey, whether or not mixed with natural honey; caramel		
1702 50 00	– Chemically pure fructose	12,5 % + 50,7 EUR/100 kg/ net mas (I)	
1702 90	– Other, including invert sugar and other sugar and sugar syrup blends containing in the dry state 50 % by weight of fructose		
1702 90 10	-- Chemically pure maltose	8,9 % (I)	
1902	Pasta, whether or not cooked or stuffed (with meat or other substances) or otherwise prepared, such as spaghetti, macaroni, noodles, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, whether or not prepared		
1902 20	– Stuffed pasta, whether or not cooked or otherwise prepared		

HS heading	Description	Base	Category
1902 20 30	-- Containing more than 20 % by weight of sausages and the like, of meat and meat offal of any kind, including fats of any kind or origin	38 EUR/100 kg (I)	
2001	Vegetables, fruit, nuts and other edible parts of plants, prepared or preserved by vinegar or acetic acid		
2001 90	- Other		
2001 90 30	-- Sweetcorn (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)	1,6 % + 9,4 EUR/100 kg/net eda (I)	
2003	Mushrooms and truffles, prepared or preserved otherwise than by vinegar or acetic acid		
2003 10	- Mushrooms of the genus <i>Agaricus</i>		
2003 10 20	-- Provisionally preserved, completely cooked	14,9 % + 191 EUR/100 kg/net eda (I) (II)	TQ (2d)
2003 10 30	-- Other	14,9 % + 222 EUR/100 kg/net eda (I) (II)	TQ (2d)
2004	Other vegetables prepared or preserved otherwise than by vinegar or acetic acid, frozen, other than products of heading 2006		
2004 90	- Other vegetables and mixtures of vegetables		
2004 90 10	-- Sweetcorn (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)	1,6 % + 9,4 EUR/100 kg/net eda (I)	
2006 00	Vegetables, fruit, nuts, fruit-peel and other parts of plants, preserved by sugar (drained, glacé or crystallised) - Other -- With a sugar content exceeding 13 % by weight		
2006 00 31	--- Cherries	16,5 % + 23,9 EUR/100 kg (I)	
2006 00 35	--- Tropical fruit and tropical nuts	9 % + 15 EUR/100 kg (I)	
2006 00 38	--- Other	16,5 % + 23,9 EUR/100 kg (I)	
2007	Jams, fruit jellies, marmalades, fruit or nut purée and fruit or nut pastes, obtained by cooking, whether or not containing added sugar or other sweetening matter		
2007 10	- Homogenised preparations		
2007 10 10	-- With a sugar content exceeding 13 % by weight	20,4 % + 4,2 EUR/100 kg (I)	
2007 91	- Other -- Citrus fruit		
2007 91 10	--- With a sugar content exceeding 30 % by weight	16,5 % + 23 EUR/100 kg (I)	

HS heading	Description	Base	Category
2007 91 30	--- With a sugar content exceeding 13 % but not exceeding 30 % by weight	16,5 % + 4,2 EUR/ 100 kg (l)	
2007 99	-- Other --- With a sugar content exceeding 30 % by weight		
2007 99 20	---- Chestnut purée and paste	20,5 % + 19,7 EUR/ 100 kg (l)	
	---- Other		
2007 99 31	----- Of cherries	20,5 % + 23 EUR/ 100 kg (l)	
2007 99 33	----- Of strawberries	20,5 % + 23 EUR/ 100 kg (l)	
2007 99 35	----- Of raspberries	20,5 % + 23 EUR/ 100 kg (l)	
2007 99 39	----- Other	20,5 % + 23 EUR/ 100 kg (l)	
	--- With a sugar content exceeding 13 % but not exceeding 30 % by weight		
2007 99 55	---- Apple purée, including compotes	20,5 % + 4,2 EUR/ 100 kg (l)	
2007 99 57	---- Other	20,5 % + 4,2 EUR/ 100 kg (l)	
2008	Fruit, nuts and other edible parts of plants, otherwise prepared or preserved, whether or not containing added sugar or other sweetening matter or spirit, not elsewhere specified or included		
2008 20	- Pineapples -- Containing added spirit --- In immediate packings of a net content exceeding 1 kg		
2008 20 11	---- With a sugar content exceeding 17 % by weight	22,1 % + 2,5 EUR/ 100 kg (l)	
	--- In immediate packings of a net content not exceeding 1 kg		
2008 20 31	---- With a sugar content exceeding 19 % by weight	22,1 % + 2,5 EUR/ 100 kg (l)	
2008 30	- Citrus fruit -- Containing added spirit --- With a sugar content exceeding 9 % by weight		
2008 30 19	---- Other	22,1 % + 4,2 EUR/ 100 kg (l)	
2008 50	- Apricots -- Containing added spirit --- In immediate packings of a net content exceeding 1 kg ---- With a sugar content exceeding 13 % by weight		

HS heading	Description	Base	Category
2008 50 19	----- Other	22,1 % + 4,2 EUR/ 100 kg (I)	
	--- In immediate packings of a net content not exceeding 1 kg		
2008 50 51	---- With a sugar content exceeding 15 % by weight	22,1 % + 4,2 EUR/ 100 kg (I)	
2008 60	- Cherries -- Containing added spirit --- With a sugar content exceeding 9 % by weight		
2008 60 19	---- Other	22,1 % + 4,2 EUR/ 100 kg (I) (II)	TQ (2e)
2008 80	- Strawberries -- Containing added spirit --- With a sugar content exceeding 9 % by weight		
2008 80 19	---- Other	22,1 % + 4,2 EUR/ 100 kg (I)	
2008 92	- Other, including mixtures other than those of subheading 2008 19 -- Mixtures --- Containing added spirit ---- With a sugar content exceeding 9 % by weight ----- Other		
2008 92 16	----- Of tropical fruit (including mixtures containing 50 % or more by weight of tropical nuts and tropical fruit)	12,5 % + 2,6 EUR/ 100 kg (I)	
2008 92 18	----- Other	22,1 % + 4,2 EUR/ 100 kg (I)	
2008 99	-- Other --- Containing added spirit ---- Grapes		
2008 99 21	----- With a sugar content exceeding 13 % by weight	22,1 % + 3,8 EUR/ 100 kg (I)	
	---- Other: ----- With a sugar content exceeding 9 % by weight: ----- Other:		
2008 99 32	----- Passion fruit and guavas	12,5 % + 2,6 EUR/ 100 kg (I)	
2008 99 33	----- Mangoes, mangosteens, papaws (papayas), tamarinds, cashew apples, lychees, jackfruit, sapodillo plums, carambola and pitahaya	12,5 % + 2,6 EUR/ 100 kg (I)	
2008 99 34	----- Other	22,1 % + 4,2 EUR/ 100 kg (I)	

HS heading	Description	Base	Category
2009	Fruit juices (including grape must) and vegetable juices, unfermented and not containing added spirit, whether or not containing added sugar or other sweetening matter – Orange juice		
2009 11	-- Frozen --- Of a Brix value exceeding 67		
2009 11 11	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	--- Of a Brix value not exceeding 67		
2009 11 91	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight and with an added sugar content exceeding 30 % by weight	11,7 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 19	-- Other --- Of a Brix value exceeding 67		
2009 19 11	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	--- Of a Brix value exceeding 20 but not exceeding 67		
2009 19 91	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight and with an added sugar content exceeding 30 % by weight	11,7 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 29	-- Other: --- Of a Brix value exceeding 67		
2009 29 11	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight --- Of a Brix value exceeding 20 but not exceeding 67	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 29 91	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight and with an added sugar content exceeding 30 % by weight	8,5 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 39	-- Other: --- Of a Brix value exceeding 67		
2009 39 11	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	--- Of a Brix value exceeding 20 but not exceeding 67 ---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight ----- Lemon juice		
2009 39 51	----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight	10,9 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	

HS heading	Description	Base	Category
	----- Other citrus fruit juices		
2009 39 91	----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight	10,9 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 49	- Pineapple juice -- Other --- Of a Brix value exceeding 67		
2009 49 11	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	--- Of a Brix value exceeding 20 but not exceeding 67 ---- Other:		
2009 49 91	----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight	11,7 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 61	- Grape juice (including grape must) -- Of a Brix value not exceeding 30		
2009 61 90	--- Of a value not exceeding EUR 18 per 100 kg net weight	18,9 % + 27 EUR/ hl (l)	
2009 69	-- Other: --- Of a Brix value exceeding 67:		
2009 69 11	---- Of a value not exceeding EUR 22 per 100 kg net weight	36,5 % + 121 EUR/hl + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	--- Of a Brix value exceeding 30 but not exceeding 67 ---- Of a value not exceeding EUR 18 per 100 kg net weight ----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight		
2009 69 71	----- Concentrated	18,9 % + 131 EUR/hl + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 69 79	----- Other	18,9 % + 27 EUR/ hl + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
2009 69 90	----- Other	18,9 % + 27 EUR/ hl (l)	
2009 79	-- Other --- Of a Brix value exceeding 67		
2009 79 11	---- Of a value not exceeding EUR 22 per 100 kg net weight	26,5 % + 18,4 EUR/ 100 kg (l)	

HS heading	Description	Base	Category
	-- Of a Brix value exceeding 20 but not exceeding 67 ---- Other		
2009 79 91	----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight	14,5 % + 19,3 EUR/ 100 kg (l)	
2009 80	- Juice of any other single fruit or vegetable -- Of a Brix value exceeding 67 --- Pear juice		
2009 80 11	---- Of a value not exceeding EUR 22 per 100 kg net weight	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	--- Other ---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight		
2009 80 32	----- Juices of passion fruit and guavas	17,5 % + 12,9 EUR/ 100 kg (l)	
2009 80 33	----- Juices of mangoes, mangosteens, papaws (papayas), tamarinds, cashew apples, lychees, jackfruit, sapodillo plums, carambola and pitahaya	17,5 % + 12,9 EUR/ 100 kg (l)	
2009 80 35	----- Other	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	-- Of a Brix value not exceeding 67: --- Pear juice: ---- Other		
2009 80 61	----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight	15,7 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	
	--- Other ---- Other ----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight		
2009 80 83	----- Juices of passion fruit and guavas	7 % + 12,9 EUR/ 100 kg (l)	
2009 80 84	----- Juices of mangoes, mangosteens, papaws (papayas), tamarinds, cashew apples, lychees, jackfruit, sapodillo plums, carambola and pitahaya	7 % + 12,9 EUR/ 100 kg (l)	
2009 80 86	----- Other	13,3 % + 20,6 EUR/100 kg	
2009 90	- Mixtures of juices -- Of a Brix value exceeding 67 --- Mixtures of apple and pear juice		
2009 90 11	---- Of a value not exceeding EUR 22 per 100 kg net weight	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (l)	

HS heading	Description	Base	Category
	--- Other		
2009 90 21	---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight	30,1 % + 20,6 EUR/ 100 kg (I)	
	-- Of a Brix value not exceeding 67 --- Mixtures of apple and pear juice		
2009 90 31	---- Of a value not exceeding EUR 18 per 100 kg net weight and with an added sugar content exceeding 30 % by weight	16,5 % + 20,6 EUR/ 100 kg (I)	
	--- Other ---- Of a value not exceeding EUR 30 per 100 kg net weight ----- Mixtures of citrus fruit juices and pineapple juice		
2009 90 71	----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight	11,7 % + 20,6 EUR/ 100 kg (I)	
	----- Other ----- With an added sugar content exceeding 30 % by weight:		
2009 90 92	----- Mixtures of juices of tropical fruit	7 % + 12,9 EUR/ 100 kg (I)	
2009 90 94	----- Other	13,3 % + 20,6 EUR/ 100 kg (I)	
2102	Yeasts (active or inactive); other single-cell micro-organisms, dead (but not including vaccines of heading 3002); prepared baking powders		
2102 10	- Active yeasts		
2102 10 10	-- Culture yeast	7,4 % (I)	
	-- Bakers' yeast		
2102 10 31	--- Dried	8,5 % (I)	
2106	Food preparations not elsewhere specified or included		
2106 90	- Other		
2106 90 10	-- Cheese fondues	24,5 EUR/ 100 kg (I)	
2106 90 20	-- Compound alcoholic preparations, other than those based on odoriferous substances, of a kind used for the manufacture of beverages	12,1 % (I)	
	-- Other		
2106 90 92	--- Containing no milkfats, sucrose, isoglucose, glucose or starch or containing, by weight, less than 1,5 % milkfat, 5 % sucrose or isoglucose, 5 % glucose or starch	8,9 % (I)	

HS heading	Description	Base	Category
2106 90 98	--- Other	5,5 % + EA (I)	
2205	Vermouth and other wine of fresh grapes flavoured with plants or aromatic substances		
2205 10	- In containers holding 2 litres or less:		
2205 10 10	-- Of an actual alcoholic strength by volume of 18 % vol or less	7,6 EUR/hl (I)	
2205 10 90	-- Of an actual alcoholic strength by volume exceeding 18 % vol	0 EUR/% vol/hl + 4,4 EUR/hl (I)	
2205 90	- Other		
2205 90 10	-- Of an actual alcoholic strength by volume of 18 % vol or less	6,3 EUR/hl (I)	
2205 90 90	-- Of an actual alcoholic strength by volume exceeding 18 % vol	0 EUR/% vol/hl (I)	
2206 00	Other fermented beverages (for example, cider, perry, mead); mixtures of fermented beverages and mixtures of fermented beverages and non-alcoholic beverages, not elsewhere specified or included		
2206 00 10	- Piquette	0 % (I)	
	- Other		
	-- Sparkling		
2206 00 31	--- Cider and perry	13,4 EUR/hl (I)	
2206 00 39	--- Other	13,4 EUR/hl (I)	
	-- Still, in containers holding		
	--- 2 litres or less		
2206 00 51	---- Cider and perry	5,3 EUR/hl (I)	
2206 00 59	---- Other	5,3 EUR/hl (I)	
	--- More than 2 litres		
2206 00 81	---- Cider and perry	4 EUR/hl (I)	
2206 00 89	---- Other	4 EUR/hl (I)	
2208	Undenatured ethyl alcohol of an alcoholic strength by volume of less than 80% vol; spirits, liqueurs and other spirituous beverages		
2208 90	- Other		
	-- Undenatured ethyl alcohol of an alcoholic strength by volume of less than 80 % vol, in containers holding		
2208 90 91	--- 2 litres or less	0,7 EUR/% vol/hl + 4,4 EUR/hl (I)	
2208 90 99	--- More than 2 litres	0,7 EUR/% vol/hl (I)	

HS heading	Description	Base	Category
2209 00	Vinegar and substitutes for vinegar obtained from acetic acid – Wine vinegar, in containers holding		
2209 00 11	-- 2 litres or less	4,4 EUR/hl (l)	
2209 00 19	-- More than 2 litres	3,3 EUR/hl (l)	
	– Other, in containers holding		
2209 00 91	-- 2 litres or less	3,5 EUR/hl (l)	
2209 00 99	-- More than 2 litres	2,6 EUR/hl (l)	
2307 00	Wine lees; argol – Wine lees		
2307 00 19	-- Other	0,0 % (l)	
2308 00	Vegetable materials and vegetable waste, vegetable residues and by-products, whether or not in the form of pellets, of a kind used in animal feeding, not elsewhere specified or included – Grape marc		
2308 00 19	-- Other	0,0 % (l)	
2401	Unmanufactured tobacco; tobacco refuse		
2401 10	– Tobacco, not stemmed/stripped -- Flue-cured Virginia type and light air-cured Burley type tobacco (including Burley hybrids); light air-cured Maryland type and fire-cured tobacco		
2401 10 10	--- Flue-cured Virginia type	14,9 % MAX 24 EUR/100 kg (l)	
2401 10 20	--- Light air-cured Burley type (including Burley hybrids)	14,9 % MAX 24 EUR/100 kg (l)	
2401 10 30	--- Light air-cured Maryland type	6,4 % MAX 24 EUR/100 kg (l)	
	--- Fire-cured tobacco		
2401 10 41	---- Kentucky type	14,9 % MAX 24 EUR/100 kg (l)	
2401 10 49	---- Other	6,4 % MAX 24 EUR/100 kg (l)	
	-- Other		
2401 10 50	--- Light air-cured tobacco	3,9 % MAX 56 EUR/100 kg (l)	
2401 10 60	--- Sun-cured Oriental type tobacco	7,7 % MAX 56 EUR/100 kg (l)	
2401 10 70	--- Dark air-cured tobacco	7,7 % MAX 56 EUR/100 kg (l)	

HS heading	Description	Base	Category
2401 10 80	--- Flue-cured tobacco	3,9 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
2401 10 90	--- Other tobacco	3,9 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
2401 20	- Tobacco, partly or wholly stemmed/stripped -- Flue-cured Virginia type and light air-cured Burley type tobacco (including Burley hybrids); light air-cured Maryland type and fire-cured tobacco		
2401 20 10	--- Flue-cured Virginia type	14,9 % MAX 24 EUR/100 kg (I)	
2401 20 20	--- Light air-cured Burley type (including Burley hybrids)	14,9 % MAX 24 EUR/100 kg (I)	
2401 20 30	--- Light air-cured Maryland type	6,4 % MAX 24 EUR/100 kg (I)	
	--- Fire-cured tobacco		
2401 20 41	---- Kentucky type	14,9 % MAX 24 EUR/100 kg (I)	
2401 20 49	---- Other	6,4 % MAX 24 EUR/100 kg (I)	
	-- Other		
2401 20 50	--- Light air-cured tobacco	3,9 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
2401 20 60	--- Sun-cured Oriental type tobacco	7,7 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
2401 20 70	--- Dark air-cured tobacco	7,7 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
2401 20 80	--- Flue-cured tobacco	3,9 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
2401 20 90	--- Other tobacco	3,9 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
2401 30 00	- Tobacco refuse	3,9 % MAX 56 EUR/100 kg (I)	
3823	Industrial monocarboxylic fatty acids; acid oils from refining; industrial fatty alcohols		
3823 70 00	- Industrial fatty alcohols	0 % (I)	

DECYZJA RADY

z dnia 27 lutego 2006 r.

upoważniająca Królestwo Niderlandów do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 11 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(2006/181/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 4 października 2004 r. Królestwo Niderlandów zwróciło się z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia specjalnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 11 sekcja A pkt 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG.

(2) Zgodnie z art. 27 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG w dniu 1 grudnia 2004 r. Komisja poinformowała listownie inne Państwa Członkowskie o wniosku złożonym przez Królestwo Niderlandów. Pismem z dnia 2 grudnia 2004 r. Komisja zawiadomiła Królestwo Niderlandów, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

(3) Odstępstwo ma na celu zapobieganie unikaniu opodatkowania podatkiem od wartości dodanej (VAT) poprzez zaniżanie wartości świadczeń przez powiązane osoby, gdy odbiorca nie jest uprawniony do odliczenia podatku VAT w całości lub w części. Odstępstwo ma za zadanie udaremnić nadużycia w dziedzinie dostaw dóbr inwestycyjnych oraz usług związanych z dobrami inwestycyjnymi, takich jak dzierżawienie lub wynajmowanie lub

inne sposoby przekazywania towarów do dyspozycji odbiorcy. Ze względu na związek pomiędzy stronami wartość wzajemnego świadczenia jest często ustalana na poziomie niezgodnym z wartością rynkową, co powoduje znaczne obniżenie dochodów z podatku VAT.

(4) Środek specjalny powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy administracja jest w stanie stwierdzić, że związek między stronami miał wpływ na podstawę opodatkowania określoną zgodnie z art. 11 sekcja A pkt 1 lit. a) dyrektywy Rady 77/388/EWG. Stwierdzenie to powinno w każdym przypadku opierać się na konkretnych faktach, a nie na domniemaniach.

(5) Zezwolenie Królestwu Niderlandów na traktowanie wartości rynkowej wymienionych świadczeń jako podstawy opodatkowania jest zatem odpowiednie i proporcjonalne.

(6) Odstępstwa na mocy art. 27 dyrektywy 77/388/EWG przeciwdziałające unikaniu opodatkowania podatkiem VAT w związku z podstawą opodatkowania w przypadku dostaw pomiędzy powiązаныmi stronami zostały włączone do wniosku dotyczącego dyrektywy regulującej niektóre z odstępstw na mocy tego artykułu. Konieczne jest zatem zakończenie okresu stosowania niniejszego odstępstwa po wejściu w życie tej dyrektywy.

(7) Odstępstwo nie ma żadnego negatywnego wpływu na dochody własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na mocy odstępstwa od art. 11 sekcja A pkt 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG, niniejszym upoważnia się Królestwo Niderlandów do traktowania wartości rynkowej w rozumieniu art. 11 sekcja A pkt 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG jako podstawy opodatkowania w przypadku dostaw dóbr inwestycyjnych lub wszelkich innych dostaw usług, które skutkują przekazaniem dóbr inwestycyjnych do dyspozycji odbiorcy, o ile spełnione zostały następujące warunki:

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/92/WE (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 19).

- 1) odbiorca nie dysponuje prawem do odliczenia w całości lub w części;
- 2) dostawca oraz odbiorca są osobami bezpośrednio lub pośrednio powiązanymi zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- 3) fakty umożliwiają stwierdzenie na podstawie okoliczności sprawy, że związek pomiędzy tymi powiązanymi osobami wpłynął na ustalenie podstawy opodatkowania określonej zgodnie z art. 11 sekcja A pkt 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG.

Do celów niniejszego artykułu dobra inwestycyjne oznaczają dobra zdefiniowane przez Królestwo Niderlandów zgodnie z art. 20 ust. 4 dyrektywy 77/388/EWG oraz, w zakresie, w którym nie są one objęte niniejszą definicją, usługi o znacznej wartości, które mogą być amortyzowane.

Artykuł 2

Upoważnienie udzielone na mocy art. 1 wygasa z dniem wejścia w życie dyrektywy regulującej odstępstwa na mocy art. 27 dyrektywy 77/388/EWG przeciwdziałające unikaniu opodatkowania podatkiem VAT w związku z podstawą opodatkowania lub do dnia 31 grudnia 2009 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2006 r.

W imieniu Rady

U. PLASSNIK

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU NR 33/2005 USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY O WZAJEMNYM UZNAWANIU MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A STANAMI ZJEDNOCZONYMI AMERYKI

z dnia 16 lutego 2006 r.

**w sprawie wpisania do wykazu instytucji oceny zgodności w ramach Załącznika sektorowego
dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej**

(2006/182/WE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wzajemnym uznawaniu między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, w szczególności jej art. 7 i 14,

a także mając na uwadze fakt, że Wspólny Komitet ma podjąć decyzję o wpisaniu instytucji oceny zgodności do Załącznika sektorowego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Instytucję oceny zgodności wymienioną w załączniku A dodaje się do wykazu instytucji oceny zgodności wymienionego w sekcji V Załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej.
2. Szczegółowy zakres wpisania do wykazu instytucji oceny zgodności, wymienionej w załączniku A, w odniesieniu do produktów i procedur oceny zgodności, został ustalony przez Strony i będzie przez nie utrzymany.

Niniejsza decyzja, sporządzona w dwóch egzemplarzach, zostaje podpisana przez przedstawicieli Wspólnego Komitetu, którzy są upoważnieni do działania w imieniu Stron w zakresie wprowadzania zmian do Umowy. Niniejsza decyzja obowiązuje od daty złożenia ostatniego z wymienionych podpisów.

W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki

James C. SANFORD

Podpisano w Waszyngtonie,
dnia 6 lutego 2006 r.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Andra KOKE

Podpisano w Brukseli,
dnia 16 lutego 2006 r.

Załącznik A

**Instytucja oceny zgodności WE dodana do wykazu instytucji oceny zgodności wymienionego w sekcji
V Załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej**

IMQ — Istituto Italiano del Marchio di Qualità
Via Quintiliano, 43
I-20138 MILANO
Tel: +39 02 5073 392
Faks: +39 02 5099 1509

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 lutego 2006 r.****zmieniająca decyzję 2006/7/WE w odniesieniu do rozszerzenia listwy państw i przedłużenia okresu stosowania tej decyzji***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 619)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/183/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ptasia grypa jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i innych ptaków, powodującą śmiertelność i zaburzenia, które w szybkim czasie mogą osiągnąć rozmiary epidemii i spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt i ludzi oraz znacznie obniżyć opłacalność hodowli drobiu. Istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia czynnika chorobotwórczego poprzez międzynarodowy handel żywym drobiem i wyrobami drobiowymi, w tym nieprzetworzonymi piórami.
- (2) W następstwie wybuchu bardzo poważnej epidemii ptasiej grypy spowodowanej wysoce zjadliwym szczepem wirusa grypy H5N1 w wielu państwach południowo-wschodniej Azji począwszy od grudnia 2003 r., Komisja przyjęła kilka środków ochronnych związanych z ptasią grypą mając na uwadze fakt, że choroba stanowi również znaczące zagrożenie dla zdrowia publicznego.
- (3) Zgodnie z decyzją Komisji 2006/7/WE z dnia 9 stycznia 2006 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu piór z niektórych państw trzecich ⁽²⁾ zawieszono przywóz nieprzetworzonych piór i ich części z kilku państw trzecich. Państwa te wymieniono w Załączniku do decyzji 2006/7/WE. Wspomnianą decyzję stosuje się do dnia 30 kwietnia 2006 r.
- (4) Liczba państw trzecich, w których stwierdzono lub podejrzewa się istnienie ognisk ptasiej grypy, wzrosła w ostatnim czasie. Okazuje się, że choroba jest przenoszona do tych państw przez ptaki wędrowne.

(5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w wydanej przez siebie *Opinii naukowej na temat ptasiej grypy w kontekście zdrowia i dobrostanu zwierząt* przyjętej w dniach 13–14 września 2005 r. uznał, że w celu ograniczenia możliwego ryzyka związanego z rozprzestrzenianiem się ptasiej grypy zarówno o niskiej, jak i o wysokiej zjadliwości poprzez pióra, powinny one być odpowiednio przetworzone, zanim staną się przedmiotem wymiany handlowej. Opinia ta została wydana, zanim wysoce zjadliwy wirus ptasiej grypy H5N1 wykazał tendencję do rozprzestrzeniania się na skalę globalną.

(6) W świetle opinii EFSA oraz zaistniałej sytuacji nadzwyczajnej Komisja ma zamiar dokonać przeglądu istniejących stałych środków wspólnotowych dotyczących przywozu piór, w szczególności przepisów rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, które ustanawia wymóg przywozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich w taki sposób, by nie stanowiły one ryzyka dla zdrowia publicznego czy zdrowia zwierząt. Rozdział VIII załącznika VIII do tego rozporządzenia określa wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu piór i części piór. Niemniej jednak, dla osiągnięcia pełnej harmonizacji w tym obszarze na szczeblu wspólnotowym, należałoby również wprowadzić przywózowe świadectwa zdrowia dla piór i części piór oraz sporządzić listę państw trzecich, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

(7) Ze względu na szybkie rozprzestrzenianie się wysoce zjadliwego wirusa ptasiej grypy H5N1 w ciągu ostatnich miesięcy, wobec ryzyka spowodowania ptasiej grypy do Wspólnoty poprzez nieprzetworzone pióra oraz ze względu na zwiększone środki ochrony osób zajmujących się przywożonymi przesyłkami, a także w oczekiwaniu na przegląd rozdziału VIII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, decyzja 2006/7/WE powinna być stosowana do dnia 31 lipca 2006 r. Właściwe jest również tymczasowe zawieszenie przywozu nieprzetworzonych piór i ich części ze wszystkich państw trzecich, bez uszczerbku dla wszelkich innych istniejących ograniczeń przywózowych spowodowanych wysoce zjadliwą ptasią grypą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 10.1.2006, str. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 208/2006 (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, str. 25).

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/7/WE.

Artykuł 2

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

Państwa członkowskie niezwłocznie podejmują środki niezbędne do zastosowania się do niniejszej decyzji, a następnie podają je do wiadomości publicznej. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 3

Artykuł 1

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

W decyzji 2006/7/WE wprowadza się następujące zmiany:

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lutego 2006 r.

1) w art. 4 datę „30 kwietnia 2006 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2006 r.”;

2) w Załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji 2006/7/WE otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Państwa wymienione w art. 1 i 2 niniejszej decyzji:

Wszystkie państwa trzecie.”

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2006/184/WPZiB

z dnia 27 lutego 2006 r.

wspierające Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

(5) Nadzór nad właściwą realizacją wkładu finansowego UE powierza się Komisji,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

(1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, która w rozdziale III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania takiej broni.

1. Do celów natychmiastowego i praktycznego zastosowania niektórych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia UE wspiera BTWC, mając na względzie osiągnięcie następujących celów:

— upowszechnianie BTWC,

(2) Unia Europejska w aktywny sposób wprowadza w życie strategię UE i stosuje środki wymienione w rozdziale III, w szczególności te, które dotyczą wzmocnienia Konwencji o zakazie broni chemicznej i toksycznej (BTWC), w tym wspiera wprowadzanie w życie BTWC na szczeblu krajowym oraz kontynuuje analizę mechanizmu weryfikacyjnego.

— wspieranie wprowadzania w życie BTWC przez państwa strony.

(3) Przedstawienie środków budowania zaufania (CBM) stanowi istotny czynnik mający wpływać na zwiększenie przejrzystości wprowadzania w życie BTWC; uzgodniono więc plan działania UE zmierzający do zwiększenia liczby CBM przedstawianych przez państwa członkowskie oraz do zachęcania wszystkich państw członkowskich do przedkładania sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych (SGNZ) wykazów właściwych ekspertów i laboratoriów, co mogłoby się przyczynić do określenia przyszłych wspólnych działań w tej dziedzinie.

2. Projekty związane ze środkami strategii UE to te, których celem jest:

— upowszechnianie BTWC poprzez prowadzenie działań, w tym warsztatów i seminariów o zasięgu regionalnym i subregionalnym w celu zwiększenia liczby członków BTWC,

— udzielanie pomocy państwom stronom we wprowadzaniu w życie BTWC na szczeblu krajowym w celu zapewnienia transponowania zobowiązań międzynarodowych wynikających z BTWC do ich krajowego prawodawstwa i środków administracyjnych.

(4) Konferencja przeglądowa dotycząca BTWC w 2006 r. będzie dobrą okazją do uzgodnienia konkretnych, praktycznych i realistycznych środków służących wzmocnieniu zarówno BTWC, jak i przestrzegania jej postanowień. W związku z powyższym Unia Europejska podtrzymuje swoje zaangażowanie w rozwijanie środków służących do weryfikowania przestrzegania postanowień BTWC. Ze względu jednak na brak rokowań w sprawie takiego mechanizmu weryfikacyjnego wiele pożytecznej pracy pozostaje do wykonania w ramach międzyseesyjnego programu pracy BTWC.

Szczegółowy opis powyższych projektów znajduje się w Załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja jest odpowiedzialna za wprowadzenie w życie tego wspólnego działania w pełnym porozumieniu z Komisją. Komisja nadzoruje właściwą realizację wkładu finansowego, o którym mowa w art. 3.

2. Sekretarz generalny/wysoki przedstawiciel ds. WPZiB (SG/WP), który będzie odpowiedzialny za polityczną koordynację realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wspomaga prezydencję w osiągnięciu celów określonych w art. 1 ust. 1.

3. Techniczną realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, powierza się Graduate Institute of International Studies w Genewie, który będzie spełniać swoje zadania na odpowiedzialność prezydencji oraz pod nadzorem SG/WPZiB.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota referencyjna przypadająca na dwa projekty wymienione w art. 1 ust. 2 wynosi 867 000 EUR.

2. Wydatkami finansowanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami Wspólnoty mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej z zastrzeżeniem, że żadne finansowanie wstępne nie pozostaje własnością Wspólnoty.

3. Dla celów realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja zawiera umowę o finansowaniu z Graduate Institute of International Studies w Genewie, o którym mowa w art. 2 ust. 3.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WPZiB, przedstawia Radzie sprawozdania dotyczące realizacji tego wspólnego działania opracowywane na podstawie sprawozdań okresowych przygotowywanych przez Graduate Institute of International Studies w Genewie. Komisja jest w pełni włączana w te działania i dostarcza informacji dotyczących finansowej realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie traci moc 18 miesięcy po jego przyjęciu.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2006 r.

W imieniu Rady

U. PLASSNIK

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Cel

Cel ogólny: wspieranie upowszechniania BTWC oraz, w szczególności, promowanie przystąpienia do BTWC państw niebędących stroną (państw sygnatariuszy, jak również państw niebędących sygnatariuszami), a także wspieranie wprowadzenia w życie BTWC przez państwa strony.

Opis: pomoc UE na rzecz BTWC będzie się skupiać na następujących obszarach, które według ustaleń europejskich państw stron BTWC wymagają natychmiastowego działania:

- i) upowszechnianie BTWC;
- ii) wspieranie wprowadzania w życie BTWC przez państwa strony.

Projekty opisane poniżej korzystać będą wyłącznie ze wsparcia UE.

2. Opis projektu

2.1. Projekt 1: Upowszechnianie BTWC

Cel projektu:

Zwiększenie liczby członków BTWC poprzez warsztaty o zasięgu regionalnym i subregionalnym. Warsztaty będą zorganizowane w celu zwiększenia liczby członków BTWC, co przyczyni się do wzmocnienia wprowadzania w życie BTWC w tych regionach, w celu przedstawienia korzyści i skutków przystąpienia do BTWC, jak również w celu zrozumienia potrzeb państw niebędących stroną BTWC celem udzielania im pomocy w przystąpieniu do BTWC oraz służenia pomocą techniczną UE i wsparciem UE w zakresie przygotowywania projektów państwom potrzebującym takiej pomocy.

Wyniki projektu:

- i) zwiększona liczba członków BTWC w różnych regionach geograficznych (w Afryce Zachodniej i Środkowej, w Afryce Wschodniej i Południowej, na Bliskim Wschodzie, w Azji Środkowej i w regionie Kaukazu, w Azji i na Wyspach Pacyfiku, w Ameryce Łacińskiej i w regionie Karaibów);
- ii) wzmocniona regionalna sieć współpracy obejmująca subregionalne organizacje i sieci w różnych obszarach związanych z BTWC.

Opis projektu:

Projekt przewiduje zorganizowanie pięciu regionalnych warsztatów w latach 2006–2007 w trzech kolejnych etapach. Pierwszy, przygotowawczy etap obejmuje nawiązanie kontaktów z właściwymi zainteresowanymi stronami (środowisko dyplomatyczne i środowisko ekspertów), przeprowadzanie spotkań i opracowywanie pakietów informacyjnych, kontynuowanie badań oraz dokonywanie przeglądu stanu realizacji w wyznaczonych państwach, jak również utworzenie internetowego systemu zarządzania informacjami i współpracę w ramach projektu. Celem drugiego etapu jest upowszechnianie wiedzy na temat znaczenia BTWC w środowisku dyplomatycznym oraz, w szerszym zakresie, wśród pracowników administracji krajowej wybranych państw, jak również zbudowanie podstaw skutecznego uczestnictwa zainteresowanych państw w trzecim etapie projektu. W tym celu w Brukseli, Genewie, Hadze i w Nowym Jorku, gdzie zwykle prowadzone są działania dyplomatyczne związane z BTWC, zostanie zorganizowany cykl spotkań z dyplomatami z wybranych państw. W trzecim etapie przewiduje się zorganizowanie pięciu regionalnych warsztatów:

- a) warsztaty na temat BTWC dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stroną w Afryce Zachodniej i Środkowej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydentom oraz organizacjom regionalnym, np. Unii Afrykańskiej. Zaproszeni zostaną przedstawiciele między innymi z Kamerunu, Republiki Środkowoafrykańskiej, Republiki Czadu, Wybrzeża Kości Słoniowej, Gabonu, Liberii i Mauretanii. Kilku mówców z UE przekazałoby uczestnikom najważniejsze informacje na temat znaczenia przystąpienia do BTWC i korzyści z tego płynących, jak również na temat inicjatyw UE w zakresie nierozprzestrzeniania i rozbrojenia. Państwo strona BTWC w tym regionie również otrzymałoby zaproszenie do udziału w warsztatach;

- b) warsztaty na temat BTWC dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stroną w Afryce Wschodniej i Południowej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym, np. Unii Afrykańskiej. Zaproszeni zostaną przedstawiciele między innymi z Angoli, Burundi, Komorów, Dżibuti, Erytrei, Madagaskaru, Malawi, Mozambiku, Namibii, Somalii, Zjednoczonej Republiki Tanzanii oraz Zambii. Kilku mówców z UE przekazałoby uczestnikom najważniejsze informacje na temat znaczenia przystąpienia do BTWC i korzyści z tego płynących, jak również na temat inicjatyw UE w zakresie nierozprzestrzeniania i rozbrojenia. Państwo strona BTWC w tym regionie również otrzymałoby zaproszenie do udziału w warsztatach;
- c) warsztaty na temat BTWC dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stroną na Bliskim Wschodzie. Zaproszeni zostaną przedstawiciele między innymi z Egiptu, Izraela, Arabskiej Republiki Syryjskiej oraz Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Kilku mówców z UE przekazałoby uczestnikom najważniejsze informacje na temat znaczenia przystąpienia do BTWC i korzyści z tego płynących, jak również na temat inicjatyw UE w zakresie nierozprzestrzeniania i rozbrojenia. Państwo strona BTWC w tym regionie również otrzymałoby zaproszenie do udziału w warsztatach;
- d) warsztaty na temat BTWC dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stroną w Azji i na Wyspach Pacyfiku. Zaproszeni zostaną przedstawiciele między innymi z Wysp Cooka, Kiribati, Wysp Marshalla, Mikronezji, Birmy, Nauru, Nepału, Niue, Samoa oraz Tuvalu. Kilku mówców z UE przekazałoby uczestnikom najważniejsze informacje na temat znaczenia przystąpienia do BTWC i korzyści z tego płynących, jak również na temat inicjatyw UE w zakresie nierozprzestrzeniania i rozbrojenia. Państwo strona BTWC w tym regionie również otrzymałoby zaproszenie do udziału w warsztatach;
- e) warsztaty na temat BTWC dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stroną w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach. Zaproszeni zostaną między innymi przedstawiciele z Haiti, Gujany oraz Trinidadu i Tobago. Kilku mówców z UE przekazałoby uczestnikom najważniejsze informacje na temat znaczenia przystąpienia do BTWC i korzyści z tego płynących, jak również na temat inicjatyw UE w zakresie nierozprzestrzeniania i rozbrojenia. Państwo strona BTWC w tym regionie również otrzymałoby zaproszenie do udziału w warsztatach.

Szacowany koszt: 509 661 EUR

2.2. Projekt 2: Udzielanie pomocy państwom stronom we wprowadzaniu w życie BTWC

Cel projektu:

Zapewnienie przeniesienia zobowiązań międzynarodowych wynikających z BTWC do prawodawstwa krajowego i środków administracyjnych państw członkowskich.

Wyniki projektu:

Zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez państwa strony w ramach „międzysesyjnego procesu BTWC” w strategii wprowadzania w życie konwencji na szczeblu krajowym należy osiągnąć trzy wspólne cele:

- i) przyjęcie prawodawstwa krajowego, łącznie z odpowiednimi przepisami prawa karnego, które obejmuje pełny zakres zakazów określonych w Konwencji;
- ii) wprowadzenie skutecznych uregulowań lub prawodawstwa w celu kontrolowania i monitorowania przekazywania stosownych technologii podwójnego zastosowania;
- iii) skuteczne wprowadzanie w życie i wykonywanie przepisów w celu zapobieżenia łamaniu postanowień Konwencji i w celu karania ich naruszeń.

Opis projektu:

Projekt ma na celu wypełnienie luk w mechanizmie wprowadzania w życie BTWC, takich jak brak sieci doradztwa prawnego czy planu działania w zakresie wprowadzania w życie BTWC, brak krajowych punktów kontaktowych służących wprowadzaniu w życie BTWC oraz brak pewności co do minimalnych krajowych norm wprowadzania w życie BTWC. W celu wyeliminowania tych mankamentów projekt przewiduje etap przygotowawczy, obejmujący utworzenie grupy ekspertów prawnych UE, oraz prowadzenie badań i konsultacji. Na późniejszym etapie zostaną podjęte następujące działania wspomagające wprowadzanie w życie BTWC:

- a) w kontekście przygotowywania konferencji przeglądowej BTWC w 2006 r. zostanie zorganizowana konferencja w celu zapoznania się z konkretnymi potrzebami wnioskujących państw stron, które nie wypełniły jeszcze zobowiązań wynikających z BTWC;

- b) zorganizowane zostaną wizyty w celu świadczenia pomocy w zakresie aspektów prawnych i technicznych ukierunkowane na spełnianie konkretnych potrzeb wnioskujących państw stron. Wizyty te poświęcone będą przygotowaniu projektów krajowego prawodawstwa, aby zapewnić skuteczne uwzględnienie zobowiązań wynikających z BTWC w różnych krajowych aktach prawnych i środkach, łącznie z właściwymi przepisami karnymi. UE będzie również pomagać państwom w przyjęciu środków zapewniających właściwą fizyczną ochronę czynników biologicznych i toksyn, jak również związanych z nimi materiałów i sprzętu. Każda wizyta będzie trwać około 5 dni. W każdej wizycie weźmie udział nie więcej niż 3 ekspertów. Do uczestnictwa w tych wizytach zostaną zaproszeni eksperci z państw członkowskich UE;
- c) ponadto, w stosownych przypadkach, w ramach projektów dostarczone zostaną tłumaczenia tekstu BTWC, które następnie będą udostępnione w Internecie.

Szacowany koszt: 277 431 EUR

3. Czas obowiązywania

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszego wspólnego działania wynosi 18 miesięcy.

4. Beneficjenci

Beneficjentami działania związanego z upowszechnianiem BTWC są państwa niebędące stroną BTWC (zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami). Beneficjentami działań związanych z wprowadzaniem w życie są państwa strony BTWC.

5. Instytucja realizująca

Techniczną realizację tych dwóch projektów w ramach koordynacji politycznej sprawowanej przez sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela za pośrednictwem osobistego przedstawiciela ds. nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia powierza się Graduate Institute of International Studies w Genewie (poprzez projekt w zakresie zapobiegania broni biologicznej – Bioweapons Prevention Project, BWPP, którego dyrektorem jest dr Zanders). Organizację przewidywanych warsztatów i konsultacji regionalnych będzie wspierał Instytut Badań nad Bezpieczeństwem UE. Podczas wykonywania swoich zadań BWPP współpracuje, w stosownych przypadkach, z miejscowymi misjami państw członkowskich i Komisji.

6. Szacowane wymagane środki

Wkład UE pokryje 100 % kosztów realizacji projektów opisanych w tym Załączniku. Szacowane koszty są następujące:

Projekt 1	509 661 EUR
Projekt 2	277 431 EUR
Koszty administracyjne (7 % kosztów bezpośrednich)	55 096 EUR
KOSZT CAŁKOWITY (bez rezerwy):	842 188 EUR

Ponadto uwzględniono rezerwę interwencyjną w wysokości około 3 % dopuszczalnych kosztów (24 812 EUR).

KOSZT CAŁKOWITY (z uwzględnieniem rezerwy): 867 000 EUR

7. Finansowa kwota referencyjna na pokrycie kosztów projektu

Całkowity koszt projektów wynosi 867 000 EUR.